

DENİZ, YUSUF VE HÜSEYİN'İN YOLDAŞLARI “DARAĞACINDA ÜÇ FİDAN”I ANIYOR

Onlar, bu topraklarda yetişmiş üç fidan, devrimin büyütüğü, devrimi büyüten üç önder, halklarımızın ölümsüz kahramanları... Onlar, Halkın Denizi, Halkın Yusuf'u, Halkın Hüseyin'i... İşçi sınıfı ve emekçiler için, yoksul Kürt halkının özgürlüğü için, korkusuzca ölümün üzerine yürümüş, ölümü yenmeyi başarmış, baş eğmez komünizm savaşçıları...

Türkiye ve Kürdistan topraklarına tohum olup savrulmuş, “parlamenter ahmaklığı” küçük burjuva reformistlere bırakıp, zora dayalı devrimin yolunu açmış proleter özlü devrimciler. Bir 6 Mayıs günü, “Yaşasın Marksizm-Leninizmin Yüce İdeolojisi” diyerek darağacına çıkıp, sönmeyen bir ateş

yakmış olan, halklarımızın bilincinde ve yüreğinde yer etmiş devrimimizin tartışmasız önderleri...

Onları anmak, onlar gibi halklarımıza bağlı olmak, onlar gibi savaştan geçiyor. Onları anmak, faşizme ve emperyalizme karşı bir ömür boyu mücadele etmekten geçiyor... Onları anmak, bu aşağılık kapitalist sistemi devrimle yıkıp yerine gerçek bir halk iktidarı kurmaktan geçiyor.

Onların gerçek yoldaşları Leninistler, bu yıl da her yıl olduğu gibi, onların bayrağını en yüksekte dalgalandırmak için sizleri “Deniz, Yusuf, İnan Savaşa Devam” şiarıyla saflarına çağırıyor.

HALKIN DENİZİ

DENİZLEŞEN HALKLA

6 MAYIS
İSTANBUL
KADIKÖY
ANKARA
ARŞIVAKA MEZ.

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

13 - 27 Nisan 2016 / S 307 / 1 TL

ŞİMDİ DEVRİM ZAMANI

DENİZLERİN BAYRAĞIYLA 1 MAYIS'TA TAKSİM'E

1 MAYIS'TA TAKSİM'E, DEVRİME!

Tüm bir halka savaş açan faşist devlet, varlığını ancak emekçilere çıplak zor uygulayarak sürdüren sermaye sınıfı ve dinci faşist iktidar, 1 Mayıs'ın kapitalizme karşı savaş günü olduğunu ispatlamak istercesine bir vahşet, kan dökücülük ve yasaklarla karşılıyor 1 Mayıs'ı! İşçiler madenlerde açlık grevinde, direnişte, eylemde... İş cinayetlerinde beşer onar hayatlarını kaybediyor, işten atılıyor, sefalet ve ölüme mahkum ediliyor. İşsizlik artık resmi rakamlarla bile gizlenemeyecek bir yıkım düzeyine ulaştı. Ve 1 Mayıs “işçi bayramı” geliyor!

Kürt illeri ağır bombardıman altında yerle bir ediliyor, evler yakılıyor, yıkılıyor; insanlar toplu göçlere zorlanıyor. Vahşeti anlatmaya kifayetsiz kalıyor kelimeler. Belediye başkanları görevden alınıp tutuklanıyor. Her yere kayyumlar atanıyor. Ve 1 Mayıs “işçi bayramı” geliyor!

Kadın cinayetleri artarak sürüyor. Ülke, çocuklara tecavüz skandallarıyla sarsılırken, tüm dünya tecavüzünün bizzat siyasal iktidarın kendisi olduğunu tüm çıplaklığıyla görüyor. Çürümüşlüğü ve yozluğun artık lime lime dökülme aşamasına ulaştığına herkes tanık oluyor. Soygun, talan, tecavüz, “namus cinayeti”... “namuslarına pek düşkün” iktidar zevatının koruma ve kollamasıyla akıl almaz boyutlara ulaşıyor. Ve 1 Mayıs “işçi bayramı” geliyor!

Zindanlarda baskılar her geçen gün artıyor. İşkence sıradanlaşı-

yor. Dersliklere girilip öğrenciler gözaltına alınıyor; gece yarısı evleri özel hareket polislerince basılıyor, “cumhurbaşkanına hakaret”ten tutuklanıyor. Ülke kelimenin gerçek anlamında cezaevine dönüştürülüyor. Ve 1 Mayıs “işçi bayramı” geliyor!

1 Mayıs en başta Taksim Meydanı'nın yasaklanması olmak üzere pek çok ilde yasaklı meydanlarla geliyor! Toplanmak, gösteri yapmak, yürümek yasak! Polis copu, gaz ve su, ses bombası, plastik mermi ve gerçek mermiler şimdiden göstericileri bekliyor. “İntihar bombacıları”nı salıp ortalığa kör terör ile sindirme çabası da cabası!

Bir sistemin çürümüşlüğü ve yıkılma zorunluluğu, devrimin kaçınılmazlığı ve günün/anın sorunu haline geliş bundan başka nasıl çıkar ki ortaya! Muazzam bir kapışma, amansız bir iç savaş, sürüp giden ayaklanmalar ve bastırma hareketleri, dizginsiz zor ve kelimenin gerçek anlamında bir çürüme... bir devrim buradan doğmaz da başka nereden doğar! Bundandır dinci faşist iktidarın, devletin, sermayenin Taksim korkusu ve yasağı. Bundandır bir dizi kentte emekçilerin belirli meydanlarda toplanmasına engel olma çabası.

Emekçiler, gençler, kadınlar, tüm ulus ve ulusal topluluklardan halklarımız, gün bu karanlığın parçalanmaya başladığı gündür! Gün bu kokuşmuş düzeni alaşağı etmek için ayağa kalkma günüdür! Gün “kapitalizme karşı savaş günüdür”! 1 Mayıs'ta Taksim'e akma günüdür! Hep birlikte, 1 Mayıs'ta Taksim'e, devrime, özgürlüğe!

>>Editör...

FAŞİZME KARŞI

“Taş üstünde taş baş üstünde baş bırakmamak” diye buyurmuş Devlet. Devlet dediğimiz, “Bahçeli” olanı. Kendi anadilini konuşma özgürlüğü olduğu herkesçe bilinen bu faşist, “omuz üstünde baş bırakmamak”tan bahsediyor olmalı. Devletin, “Bahçeli” olanın da bahçesiz olanın da dili, üslubu artık böyle.

Biliyoruz, bu dil, bu üslup, bu meydan okuma kırk yıllık uzatmalı bu “Yardımcı Doçent”in tek başına kullanmaya cesaret edebileceği bir şey değil.

3

İşçi Sınıfının Sınırlanamaz Savaşımı
C.Dağlı 2

Zaferin Mayası Şiddet
Özgür Güven 4

Kapıdaki Bozgun
Umut Çakır 5

Şiarımız Kitlelere
Umut Güneş 7

Din Karşısında Tutumumuz Ne Olmalı
Ali Varol Günel 10

İŞÇİ SINIFININ SINIRLANDIRILAMAZ SAVAŞIMI

BAŞYAZI

C. Dağlı

İşçi sınıfı, kendinden sınıf dönemindeki sınıf değildir. İşçiler, kapitalist sömürü, baskı ve burjuva şiddet karşısında edilgen olarak gösterilemez. İşçi sınıfı ne kendinden bir sınıftır ne başkası için sınıf durumundadır. Başkası için, yani burjuvazi için sınıf durumundan çoktan çıkmıştır. İşçi sınıfı, burjuvaziye karşı mücadeleye atıldı, hem dünya tarihi açısından, hem Türkiye ve Kürdistan tarihi açısından –uzun bir zaman oluyor. İşçi sınıfı, burjuvaziye karşı bir dizi mücadeleden geçerek kendisi için sınıf durumuna gelmiştir. İşçi sınıfının kendisi için sınıf aşamasına geçmesinin üzerinden uzun bir zaman geçti. İşçi sınıfı bugün dönmüş, dönüşmüş, bilgili, birikimli bir sınıf olarak hareket ediyor.

İşçi sınıfının devrimci hareketi, devrimci hareket niteliğiyle burjuva sınırlar ötesine gider, çünkü emekçi sınıfın kurtuluşu bu sınırların ötesinde başlar. Bu yüzden, küçük burjuva siyasetlerin, çalışan sınıfı, keyif çatan sınıfın, bu asalak sınıfın sınırları içinde tutma çabaları zorunlu olarak başarısızlığa uğrar. Kendisi için sınıf düzeyine ulaşmış, bilinçli, nitelikli, duruma gelmiş olan proleter sınıf, artık geriye, başkası için sınıf, yani burjuvazi için sınıf olma dönemine götürülemez. Proletaryanın sınıf savaşının keskinleşmesi, eski toplumu sık sık alt üst eden devrimci başkaldırlara başvurması da bunu göstermiyor mu?

Proletaryanın sınıf savaşımı, sonunda karşıtların birliğine, proletaryayla kapitalistlerin uzlaşmaz karşıtlığına dayanan burjuva toplumun havaya uçurulmasıyla sonuçlanır. Bu savaşımın sonunda proleter sınıfı kesin olarak iktidara gelir. Kapitalizm altında başlayan proletaryanın devrimci mücadelesi, özel mülkiyetin ortadan kaldırılmasına, sınıfların kaldırılmasına dek devam eder. Herkes emekçi olunca, proletarya da ücretli emekçi olmaktan çıkar, özgür emekçi olur.

Küçük burjuva siyasetler, proletaryanın bu büyük tarihsel hareketini sınırlandıramazlar, bu devrimci hareket konan tüm burjuva sınırları, onu eski sisteme bağlayan tüm bağları, sınırları, zincirleri parçalar. Proletarya bunu, tarihte benzeri görülmemiş düzeyde, en ileri gidebilen bir devrimle yapar.

Proletarya, sosyalizme varacak olan devrimin tümünün, öncü, itici, sürükleyici gücüdür. Toplumsal devrimi sonuna dek tutarlıca götürecektir tek güçtür. Buna karşı devrimin bir gücü olan küçük burjuvazinin devrimci enerjisi demokratik devrim sırasında açığa çıkar ve tükenir. Küçük burjuva siyasi hareketler, daha ileri gidecekler, proletaryanın devrimci siyasi hareketi kesinlikle daha ileri gider; çünkü proletarya kendi savaşçıların gücünü tüketmeyen tek sınıftır.

İşçi sınıfı hareketinin tarihsel devrimci görevlerini yerine getirirken, hareketin başında yürüyen kitlerin niteliği teorik, pratik birikimi, savaşçılığı, ve mücadele deneyimlerinin de hareketin gelişiminde önemli bir etkisi olduğu göz önünde tutulmalıdır.

Türkiye ve Kürdistan proletaryasının durumunu ele alırken, yalnızca tarihsel genel niteliği yönüyle değil, güncel mücadele içinde bütün canlılığıyla değerlendirilmelidir. İşçi sınıfının ve diğer emekçi yığınların devrimci savaşımı yıllardır, en çetin koşullarda ve hareketin her aşamasında olanca canlılığıyla sürdü. Savaşımı uzun süre yürüten özelliğini ve niteliğini kendi üzerinde taşıyan bir kitle var hareketin başında.

Birçok ülkeye göre çok daha yoğun yüklü geçen, bir çok yerde görülmeyen, uzun iç savaş sahne olan bir yerde, yani bu topraklarda yarım yüzyıllık tarihsel gelişmeler, devrimci başkaldırı tarihin itici gücü olan devrimci yığınlar ve devrimci siyasi öncülerinin mücadelesi olmadan anlaşılabilir.

Tarihin gelişiminde, bu gelişmenin itici gücü olan kitlelerin rolü ve başka rastlantılar olmasa Marx'ın söylediği gibi tarihin gelişimi çok mistik olurdu. Türkiye ve Kürdistan'ın son yarım yüzyılın tarihi son derece canlı, alt üst oluşlu, olaylarla doludur. Hareketin önünde yürüyenlerin coşkulu, heyecanlı karakteri ve ileri devrimci niteliği nedeniyeldir ki, uzlaşmacı siyasetler, tüm çabalarına rağmen devrimci işçileri, emekçileri, gençliği kadınları, pasifize edememiş ve onlar burjuvazinin istediği çerçeveye çekilememiştir.

Küçük burjuva sosyalist hareketler, emekçi hareketinin gerek nesnel toplumsal koşulların gelişimi sonucu gerekse bu temelde yükselen sınıf savaşımının ilerlemesi sonucu, burjuva düzenin çerçevesinin ötesine geçecek bir ileri düzeye ulaştığını hiçbir zaman kabul etmediler. Onlar bu görüşlerini, elli yıllık bir savaştan geçmiş, çok yönlü bir savaş yeteneğine kavuşmuş devrimci yığınların bugünkü durumuna rağmen savundular. Gerçek durumu yansıtmaktan uzak olan bu görüşlerle devrimci yığınlar üzerinde bir etki bırakamayacakları anlamış olmalı ki, nesnel gelişmeleri özel olarak ifade eden gerçek devrimci görüşlere analizlere başvurmak zorunda kaldılar. Yine biliyorlar ki, başvurdukları görüşler, nesnel toplumsal durumu yansıtmakla kalmıyor, aynı zamanda toplumsal gelişme üzerinde etkide bulunuyor.

Uzlaşmacıların gerçek işçi sınıfı devrimcilerinin görüşlerine ve sloganlarına dayanmaları, kendi uzlaşmacılıklarının üstünü örtmek içindir. Bir çok konuda bir yığın devrimci laf etmeleri, sınıf işbirliği politikalarını değiştirmiyor. Onların gerçek durumlarını açığa çıkarmak her zaman devrimci komünizme düşmüştür.

Devrimci işçilerin büyük mücadele içinde edindikleri politik birikim ve yıllarca süren çalışmalarla teori alanında sağladıkları ilerleme, uzlaşmacılığı yenmede çok büyük öneme sahiptir. Dolayısıyla o parlak ama içi boş devrimci laf yığınıyla artık gerçek devrimci kitleleri eskisi gibi yanlarına çekemezler.

Devrimci işçi ve emekçi hareketi, toplumsal kurtuluşu gerçekleştirecek bir noktaya gelmişken, hareketi geriye götürmeye çalışan küçük burjuva çevrelere aldırış etmeden mücadelesini daha yüksek bir aşamaya çıkaracaktır.

EKA Tutsak Akademisyenlere Özgürlük Eyleminde

Emekçi Kadınlar (EKA), 8 Nisan günü "Bu Suça Ortak Olmayacağız" dedikleri için tutuklanan ve Bakırköy Kadın ve Çocuk Hapishanesi'nde bulunan Esra Mungan ve Meral Camcı için hapishane önünde sürdürülmekte olan "Akademisyenlere Özgürlük Nöbeti"nde idi.

Esra Mungan ve Meral Camcı'nın tutuklanmalarının ardından başlayan "Akademisyenlere Özgürlük Nöbeti" 18. gününe girerken, topluma yönelik sindirme, şiddet ve baskı yöntemlerine karşı çıkan pek çok kişi, akademisyenlere destek vermek üzere gelmeye devam ediyor.

Emekçi Kadınlar (EKA) da Esra Mungan

ve Meral Camcı için Bakırköy Kadın ve Çocuk Hapishanesi önündeydi. Hazırladıkları "Kadın Devrim Özgürlük", "Tüm Çiçekleri Kopardırsınız Ama Baharın Gelişimi Önleyemezsiniz", "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük" yazılı renkli dövizleriyle gelen Emekçi Kadınlar, kadın akademisyenlerle sohbet etti.

İHD İstanbul Şubesi'nin kadın tutsakların Newroz'da saldırıya uğramalarını protesto ettiği basın açıklamasına da katılan Emekçi Kadınlar, tutuklu akademisyenler için 12.00-15.00 arasında tutulmakta olan özgürlük nöbetine katılarak akademisyenler için açılan deftere de düşüncelerini yazdılar. Esra Mungan ve Meral Camcı için açılan deftere Emekçi Kadınlar "Değerli Esra ve Meral Hocalarımız, Bugün sizler için özgürlük nöbetinde olmak bizim için değerli. Faşizmin kurumsallaştığı ülkemizde, savaşın katliamın konuşulduğu günlerde 'Bu Suça Ortak Olmayacağız' bildirgeniz faşizm tarafından yoğun baskı gördü. Size reva görülen duvarlarla aslında toplumun tüm aydınlık ve muhalif yüzlerini, hapsetmek, sindirmek istiyorlar. Sizlerin ya-

mında olmak, bugün Kürt halkına sahip çıkmak, toplumsal kurtuluşu savunmakla eş anlamlı.

Bizler Emekçi Kadınlar olarak, sizlerin mücadelesini savunuyor; yalnız olmadığımızı dile getirmek istiyoruz.

Zafer yakındır. Çektığınız zulüm günlerinin sonu gelecektir. Bu bilimsel olgu ışığında sizleri selamlıyor; Emekçi Kadınlar olarak toplumun bir çok kesimi gibi yanımızda olduğumuzu söylemek istiyoruz.

Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük! Kadın İsyan Devrim!" yazarak akademisyenlerin mücadelesini selamladılar.

Tutuklu akademisyenlere desteğe gelenlerle sohbet eden Emekçi Kadınlar, dövizlerini ağaca bırakarak ziyaretini sonlandırdılar.

"Katletmediklerini Cezaevi İşkencehanelerinde Katletmek İstiyorlar"

1 Nisan günü Bakırköy Cezaevi önünde TUAD-DER Kadın Meclisi ve Kongreya Jinen Azad, saat 13.00'de bir basın açıklaması yaparak, kadın tutsaklara yönelik baskı, tecrit, sürgün ve hak ihlallerine son verilmesini istedi.

HDP milletvekilleri ve HDK üyelerinin de destek verdiği basın açıklamasını Peri Adalması okudu.

Cumhurbaşkanı'nın siyasi soykırım operasyonları talimatlarını her gün yenilemekte olduğuna dikkat çeken Adalması, 2015 Kasım'ında kobra tipi araçtan açılan ateşle vurulan Sibel Çapraz'ın katledilmek üzere hedef alındığını, günlerce yoğun bakımda kalarak defalarca ameliyat olduğunu ve tek başına hiçbir ihtiyacı gideremeyecek olmasına rağmen tecrit altında tutulduğunu böylece ölüme terk edilmiş olduğunu belirtti.

Devletin tankı, topu, silahı ile katletmediklerini cezaevi işkencehanelerinde katletmeyi hedeflediğini, bunun savaş koşullarında düşmanı esir alma zihniyeti olduğunu söyleyen Adalması, hükümetin savaş kurallarına dahi sığmayan yöntemle kendi ülkesinin halkını katlettiğini, bu katliamlara karşı çıkan, katledilen Kürt halkının yanında olan herkese yönelen devletin, akademisyenler de dahil bir çok kişiyi yine işkencehanelerde tutmakta olduğunu söyledi.

Bugün kadınlar olarak katliam, sömürü ve esir alma politikalarına karşı gündürler açlık grevinde olan ve tüm zor koşullara rağmen direnen kadınlar için toplandıklarını ve onların sesini dünyaya duyurmak istediklerini söyleyen Peri Adalması, "26 gündür devam eden açlık grevinde kadın siyasi tutsakların talepleri,

bizim de talebimizdir. Ülkede yaratılması gereken barış ve müzakere koşulları için gerekli talepleri onlar adına dile getiriyoruz:

-Kürt halk önderi Sayın Abdullah Öcalan'ın bir an önce özgürlüğüne kavuşması ve gerekli diyalog yollarının sağlanması

-Hasta tutsakların bir an önce tahliye edilmesi

-Kürdistan'daki sıkıyönetim uygulamalarının kaldırılması ve öz yönetim ilanlarının tanınması

-Siyasi soykırım operasyonlarını durdurulması ve tüm siyasi tutuklu ve hükümlülerin serbest bırakılması

Bu taleplerle birlikte süreçte herhangi bir değişiklik olmaması ve uygulamaların devam etmesi halinde, süresiz dönüşümlü açlık grevlerini, ölüm orucunu gündeme almaları ve telifsi olmayan bir sürece girilmesi anlamını taşıyacaktır. Bu taleplerin bir an önce gerekli mercilerce dikkate alınması ve kirli savaş politikalarına son verilmesi gerekmektedir" dedi.

Cezaevlerinde bulunan kadın tutsakların 20 Mart günü Newroz'u kutlamak istediklerinde cezaevi yönetiminin bilgisi dahilinde asker ve gardiyanların saldırısına maruz kaldıklarını

ve darp edilerek hakaretlere uğradıklarını hatırlatan Peri Adalması, "Fakat kadın tutsaklar baharın sıcaklığını yüreklerinde hissetmişlerdir. Bahar yürekli kadınları bir kez daha selamlıyor ve tüm kamuoyunu tutsakların sesine duyarlı olmaya çağırıyoruz" diyerek sözlerini tamamladı.

Kadınlar "Jin Jiyan Azadi", "Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur" sloganları atarak basın açıklamasını sonlandırdı.

İHD Newroz'da

Kadın Tutsaklara Yapılan İşkenceyi Protesto Etti

İnsan Hakları Derneği İstanbul Şubesi Hapishane Komisyonu üyeleri, Bakırköy Kadın ve Çocuk Hapishanesi'nde Newroz kutlaması için havalandırmada ateş yakan kadın tutsaklara yapılan saldırı ve işkenceyi protesto etmek için, 8 Nisan günü saat 12.30'da Bakırköy Kadın ve Çocuk Hapishanesi önünde basın açıklaması yaptı.

Tutsak yakınları, Emekçi Kadınlar (EKA) ve HDK üyelerinin de katıldığı eylemde basın açıklamasını Mine Nazari okudu.

Hapishanelerin her zaman şiddet üreten ve insan aklının alamayacağı işkencelerle bilinen mekanlar olduğunu anımsatan Nazari, ölüm haberleri, öldürme, işkence ve kapatmanın sistemin kendisinden kaynaklı olduğunu, modern şiddet toplumunun yoğunlaştırılmış şiddet alanı olan hapishaneleri takip edenlerin dahi her defasında uygulanan insanlık dışı baskı, kötü muamele ve işkence yöntemlerini anlamakta ve duyurmakta zorlandıklarına vurgu yaptı.

21 Mart 2016 tarihinde Bakırköy hapishanesinde Newroz kutlamak için ateş yakan kadınların tazyikli suyla, tekme ve tokatlarla gardiyanlar tarafından darp edildiklerini anlatan Nazari sözlerini şöyle sürdürdü: "Havalandırmada Newroz günü ateş yakmak bu hapishanede yıllardır yapılmaktadır. Kadın tutsaklar diyalog yoluyla çözüm aramışlarsa da, hapishane yetkilileri şiddet yolunu seçerek müdürlerinin emri ile 20 kadar gardiyan tarafından tazyikli su ile saldırılmıştır. Yapılan işkence, belgelidir. Derneğimize başvuruda bulunan aileler ve mahpusların kendileri açık beyanları ile işkence uygulamasını anlatmışlardır. Ayrıca üç kadın mahpus darp raporu almıştır."

İşkencenin ulusal ve uluslararası mevzuatta yasak oluşu ve asla yapılamaz, kabul edi-

lemez olduğunu hatırlatan Mine Nazari, gerek infaz koruma memurları gerekse de hapishane yönetiminin şiddeti ve baskıcı tutumu her zaman tercih ettiğini, disiplin cezaları ve tehditlerin, mahpusların düşünsel edinimleri üzerinde tehdit unsuru oluşturduğunu ve görevlilerin ayrımcı ve ideolojik tutum almakta olduklarını belirtti.

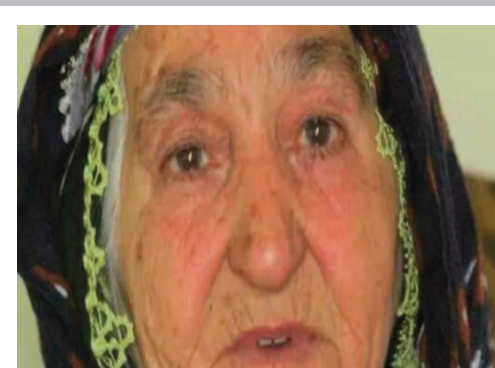
İnsan hakları savunucuları olarak bu işkence uygulamalarından, baskıcı, imha ve inkara dönük politikalarından vazgeçilmesi için mücadeleyi sürdüreceklerini belirten Mine Nazari, Bakırköy Hapishanesi'nde bu işkence emrini veren hapishane müdürü Nedim Elbistanlı ve uygulayan görevlilerin derhal görevden alınmaları ve yargılanmaları gerektiğini belirtti.

Basın açıklamasında bir tutsak yakını da hapishanelerdeki tutsakların uygulanan tecrit, baskı ve işkencelerle aslında bir çeşit idama mahkum edilmiş olduklarını ve gerek yakını gerekse de hapishanedeki tüm tutsakların yaşamlarından her an endişe etmekte olduklarını belirterek kamuoyunu bu konuda daha duyarlı olmaya çağırdı.

Basın açıklaması "İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek", "Tecrit İşkencedir Tecrite Son" sloganlarıyla bitirildi.

Cinsel istismara uğrayan 15 yaşındaki Rüya Duman, Adli Tıp Kurumunun "Ruh sağlığı bozulmuştur" raporu vermesinden 10 gün sonra intihar etti...

Varto'ya bağlı köyüne yapılan baskında gözaltına alınan 77 yaşındaki Sise Bingöl, "Örgüt üyeliği" iddiasıyla tutuldu. Anadolu Ajansı haberi, "Sisi kod adlı kadın terörist yakalandı" diyerek verdi.

Editör

Baş tarafı
1. Sayfada

Bu, faşist devlete, tekelci sermayeye, onun arkasındaki emperyalist güçlere, ait bir meydan okuma ve tehdit fermandır. Hepsinin birleştikleri, hepsinin keşiştiği noktadır. Erdoğan, Davutoğlu, AKP, MHP ve diğerleri bir garip bulamaçlardır. İğrenç bir bulamaç halindedirler. Kürt halkına, Türkiye halklarına, Türkiye ve Kürdistan birleşik devrimine karşı oluşmuş bir bulamaç.

Bu tehdidin politik anlamı üzerinde durulacak, ama ondan önce bir iki söz söylenmeli. Faşist Türkiye'nin yetiştirmesi -aslında Erdoğan'ından Arınç'ına; Gül'ünden Çiçek Cemil'ine kadar hepsi aynı kategoride- uzatmalı Yardımcı Doçent inlerinden çıkamadıkları 70'li yılların sonunu unutmaya benziyor!

Hatırlatması bizden, devrimci güçler sizi tekrar hem de daha kötü biçimde inlerinize tıka- cak güç ve cesarete sahip. Bu yüzden ulumalarınıza sadece hodri meydan diyoruz. Halep ordaysa

arşın burda!

Politik değerlendirme dışında da olsa düşün- mana söylenmesi gereken sözlerdi bunlar; söyledik, gerisi savaş meydanına ait.

Ama bir faşistin ulumaları da olsa, söylenen sözlerin, savrulan tehditlerin, sol/devrimci güçlere bir şeyler anlatması gerekmiyor mu?

Bir kez daha altı çizilmeli: Türkiye'de faşizm herhangi bir partiden ibaret değil. Faşist olan devletin bizzat kendisi. Faşizm ne AKP'den ne MHP'den ne de başka bir partiden ibaret. Bu nedenle, faşizmi bir partiyle sınırlama anlamına gelen "AKP faşizmi"nden söz etmek büyük bir hatadır.

Türkiye'de faşizmi bir partiden ibaret göstermek -geçmişte MHP idi- sosyal reformistlerin, özellikle de mevta TKP'nin devrimci harekete ulaştırdığı bir hastalık ya da virüstür. Onlar faşizmi bir partiden ibaret gördükleri için "Faşizme geçit yok" sloganını atarlarken Kenan Evren, general- leri ve askerleriyle birlikte faşist darbeyi planlayıp hayata geçirmişti bile. Ama bu trajik örnek bile sosyal reformistleri ıslah etmeye yetmedi. Yetmezdi de. Çünkü onlar, devletle, sermaye sı-

FAŞİZME KARŞI

nıfiyla uzlaşmanın, barışmanın, bir araya gelme- nin arayışı içindeydiler; halen de öyleler.

Kürdistan'da bu gün açık bir katliam ve teh- cir politikası izlenmektedir. Taş üstünde taş bırakmamak isteği tehcir ettirme ve demografik yapıyı yeniden kurma politikasının gereğidir. Bu gün bu politikayı hayata geçiren devletin kendisidir. AKP, Erdoğan vs burada sadece bir yan unsur olabilir ancak.

Katliamları uygulayan Ordu, Özel Kuvvet- ler, Emniyet, MİT, JÖH, PÖH, Korucu ordusu, dinci faşist sürü vb vb kurum ve örgütlerdir. Dev- let bunlardır. Şimdi emir verme merciinde Erdoğan'ın olması öze ilişkin bir şey ifade etmez. Bugün Erdoğan ve AKP'dir; dün CHP'yd, AP'yd, MHP, ANAP, DYP idi; Kenan Evren'di, Doğan Güreş'ti, Mehmet Ağar'dı vb vb. idi, yarın başkası olabilir ve olacak da...

Ama hepsinde değişmez olan faşist devletin kendisi, kurumları, tekelci sermaye sınıfı ve onun arkasında duran emperyalist güçler. Sabancıların, Koçların, ABD'nin, Almanya'nın, Fransa ve İngiltere'nin bu vahşi katliama onay ve destek vermediğini; bu olmadan Erdoğan'ın, AKP'nin,

faşist devletin böylesi bir vahşi katliama girişme cesareti göstereceğini düşünmek ne büyük bir yan- ılgı! Tıpkı 12 Eylül faşizmine, o zaman uygulan- an vahşete, 90'lı yıllarda uygulanan katliamlara, infazlara onay ve destek vermiş olmaları gibi.

Devlet, esas itibarıyla yukarıda saydığımız örgüt ve kurumlardır. Bu kurumlar ise tepeden tırnağa faşist bir yapı ve karakterde. Dolayısıyla, faşizme karşı mücadele, demokratikleşme müca- delesi bütün bu kurumların, dayandıkları tekelci sermaye sınıfı ve emperyalist sermaye ile birlikte zor yoluyla dağıtılmasını gerektirir.

Kürdistan'da süren savaş, bu olguyu bütün yönleriyle ortaya koydu. Taş üstüne taş, omuz üs- tünde baş bırakmamayı slogan haline getirmiş bu devlet dağıtılmadan demokrasinin mümkün ol- duğundan söz etmek halkları aldatmak anlamına gelir.

Demokrasi bir devrim sorunudur. Bunu kan- ıtlamak için artık teorik mülahazalara gerek yok. Kürdistan'da süren iç savaş, düzenin politik temsilcilerinin açıklama ve demeçleri, izledikleri vahşet politikası her şeyi anlatmaya yeter; anla- mak isteyene!

Ellerimizle Yıkacağız Burjuvazinin Bendini
1 Mayıs'ta Taksim'e

Tüm dünya işçi ve emekçilerinin kapitalizme karşı mücadele günü olan 1 Mayıs yaklaşıyor. İşçilerin, emekçilerin, emekçi kadınların, gençlerin, yaşamı üreten herkesin mücadele günü olan 1 Mayıs kutlu olsun!

İşçi sınıfı ve emekçilerin kanı ve canı pahasına kazandığı 1 Mayıs, bugün dinci-faşist iktidar tarafından yasaklanmaya çalışılıyor. Çürümüşlükte sınır tanımayan bu iktidar, işçi ve emekçilere, emekçi kadınlara, ezilen halklara, gençlere baskı uygulamakta ve zor kullanmakta da sınır tanımıyor. İŞİD'leşmiş bir iktidar olarak iktidarını katliamlarla, bas- kıyla, tecavüzle, kop koyu bir faşizmle sürdürmeye çalışıyor!

İşçiler, Emekçiler!

Bu böyle devam edemez. Her gün soframızdaki ekmeğin biraz daha küçülmesi kabul edilemez. Bu azgınca sömürüye ve yoksulluğa, işsizliğe karşı birleşelim! Bu iktidar, fabrikatörlerin, bankacıların ve her türlü yolsuzluğa batmışların iktidarındır. Bu iktidarı yıkıp Geçici Devrim Hükümeti programı etrafında, halk iktidarı kurmak için birleşelim.

Emekçi Kadınlar!

Her gün taciz ve tecavüz, cinayet tehdidi altında kölece bir yaşama mahkum edil- meye çalışılıyorsunuz. Oysa özgür olmak en çok sizin hakkınız! Yaşamı dolu dolu yaşa- mak, gülmek sizin hakkınız! İçten içe öfke duyduğunuz, dışlerinizi sıkıp hiddetle baktığınız bu iktidar size şu ana kadar yaşadıklarınızdan, gördüklerinizden başka ne ve- rebilir! Özgecan'ın katledilmesinde nasıl isyana kalktıysanız, Gezi ayaklanmasında nasıl sokakları doldurduysanız, özgürlüğünüz için yine sokaklara çıkmalısınız! Çünkü özgür- lük orada ve emekçi elleriniz mücadele eden güçlerle birleştiğinde özgürlük herkes için gelmiş olacak!

İşçi gençler, öğrenciler!

Gelecek sizlere ait! Dinci faşist iktidar geleceği sizden çalmaya, geleceğimizi ka- rartmaya çalışıyor! Gençliği cehaletle zincirlemeye çalışıyor. Üniversiteler kışlaya çevri- liyor. Fabrikalar, atölyeler ise çocuk emeği sömürüsüyle karlarına kar katıyorlar. Her gün ölen, sakat kalan çocuk işçilerin sayısı, kapitalizmin gerçek yüzünü gösteriyor.

Hepinizin hayalleri, umutları var! Yalnızca devrim ve sosyalizm hayallerinizin ger- çekleşmesini sağlayabilir. Hayallerinizin ve umutlarınızla devrimi besleyin, güçlendirin!

Emekçi halklarımız!

Türk, Kürt, Arap, Laz, Çerkez tüm uluslardan işçiler, emekçiler, kaderimiz ortak. Düşmanımız da öyle! Kapitalist sömürü sistemi ve onun dinci faşist iktidarına karşı bir- leşik devrimimizi zafere taşıyalım! 2016 1 Mayıs'ı, birleşik devrimimizin daha da güç- lendiği, halklarımıza umut olduğu bir gün olsun!

Taksim 1 Mayıs Alanı, halklarımızın zafer türküleri ve sloganlarıyla dolsun.

Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emeğin Olacak!

DİSK: 1 Mayıs Taksim'de Kutlanacak

DİSK Başkanlar Kurulu, 11 Nisan günü yaptığı açıklamayla, 1 Mayıs kutlamalarının merkezi olarak Taksim Meydanı'nda yapılacağını duyurdu.

DİSK, "1977'de Taksim'de katledilen 37 arkada- şımız var. 1 Mayıs birlik ve beraberliğin adresinin orası olması gerektiğini" söyledi ve 2013'ten bu yana kutla- malara kapalı olan Taksim'in kutlamalara açılması ge- rektiğini söyledi.

2015 1 Mayıs'ı ile ilgili açılan davada beraat ettik- lerini hatırlatan DİSK, AİHM'nin Taksim ile ilgili ver- diği "Taksim 1 Mayıs alanıdır" yönünde kararını da vurguladı.

Gazi'de 1 Mayıs Çalışmaları

Gazi Mahallesi'nde Mücadele Birliği okurlarının 1 Mayıs çalışmaları devam ediyor.

12 Nisan günü, Perşembe Pazarı sokağına "Yaşasın 1 Mayıs Mücadele Birliği" pankartı asıldı.

Mücadele Birliği okurları ayrıca, "Denizlerin Bayrağıyla 1 Mayıs'ta Taksim'e" afişleriyle tüm mahalleyi donattı. "Kürt Halkı Yalnız Değildir" kuşlamaları da yapılarak, Kürt halkının verdiği savaşında birlikte mücadele edi- leceği vurgulandı.

Mücadele Birliği / Gazi

Kilis'e İŞİD
Roket Mermileri

Daha evvel Reyhanlı'da yaşandı, daha sonra irili ufaklı bir çok sınır köyünde... İŞİD'in fırlattığı havan topları, roketatar mermileri, kentlere düş- meye devam ediyor. İktidarın besleyip büyüttüğü faşist çeteler, Kilis'e, beş gün içinde 3 defa roketat- ar mermisi attı.

Önce 8 Nisan'da düştü mermiler. Sonra 11 Nisan akşamı İŞİD mevzilerinden atılan roketatar mermisiyle 12 kişi yaralanırken, 12 Nisan sabahı da kent merkezindeki 2 mahalleye 2 katyuşa roke- tatar mermisi düştü, 2'si ağır 8 kişi yaralandı.

İŞİD'in bu saldırılarına bir tepki verilmeme- sini protesto eden halk, 12 Nisan günü valiliğe yü- rüdü. Yüzlerce kişi, can güvenliklerinin olmadığını söyledi.

İŞİD'in saldırılarına karşısında suspus olan siyasi iktidar, bu tavrıyla nasıl İŞİD'le içiçe geçtiğini de göstermiş oluyor. Ve olan, bölgede yaşayan insan- lara oluyor. Türk devletinin Suriye politikasının çökmesinden sonra, bölgede yaşanan gelişmeler, halkı tedirgin etmeye devam ediyor.

ZAFERİN MAYASI ŞİDDET

Özgür Güven

Türk tekeli sermayesinin ve egemenlik sisteminin çözümlü dağılmaya başlamasıyla birlikte, tıpkı kan kokusu almış çakal sürüsü gibi, düzen güçleri de bir araya toplanıp devrim güçlerine karşı büyük bir vahşetle, yırtıcılıkla saldırıya geçtiler. Kentler tank, top atışlarıyla yıkılıp yerle bir ediliyor; insanlar vahşet bodrumlarında diri diri ateşe veriliyor; üç aylık bebeklerden 70 yaşındaki ihtiyarlara kadar bütün bir halk keskin nişancıların, JÖH'ün, PÖH'ün, kısacası faşist güçlerin hedef tahtası olarak kurşunlanıyor.

Cizre başta olmak üzere Sur'un, Nusaybin'in, Şırnak'ın ve daha onlarca kentin vahşet bodrumlarının kahramanları, cesur yüreklileri, siz giderken acıma ve merhamet duygularımızı, gözyaşlarımızı da birlikte götürdünüz. Onları da sizlerle birlikte toprağa verdik. Artık burjuva düzen güçlerine ne acıyacak ne de merhamet göstereceğiz. Toprağa verdiğimiz acıma ve merhamet duygularımız, gözyaşlarımızla birlikte ancak devrimden, devrimin zaferinden sonra yeniden yeryüzüne dönecekler.

Sizler cesaretiniz, korkusuzluğunuz, ödünsüz duruşunuzla, ölümü karşılayışımızdaki vakur tutumunuzla, emekçi yığınların, halklarımızın yüreğinde ve beyinde öyle derin bir yer ettiniz ki, bunu oradan söküp atmaya kimsenin gücü yetmez. Küçük burjuva uzlaşmacılar, reformistler artık ne derse desin önemi yok. Çünkü siz gösterdiğiniz cüret ve yarattığınız kahramanlık destanıyla, faşist devletle proletarya ve halklar arasında öyle derin hendekler açtınız ki, artık bu hendekleri doldurmaya kimsenin gücü yetmez. Uzlaşmacıların bütün çabaları boşuna. Mezarlarınızdaki kan gölleri adına, kızıl karanfiller adına halklarımız buna izin vermez, vermeyecek. Türk tekeli sermayesi ve egemenlik aygıtı olan bu faşist devletle proletarya ve halklarımız arasında asla barış olmayacaktır artık.

Ufukta yeni Haziranlar, yeni 17-25 Aralık günleri, yeni 6-8 Ekimler görünüyor. Üstelik iktidar sahipleri için çok daha korku dolu günler yaklaşıyor. Onların ölüm korkusuyla, dehşetle beklediği günlerin gelişi, halklarımızın, emekçi yığınların yüreklerindeki isyan ateşini yeniden tutuşturuyor, anılarını canlandırıyor; umutlarını, zafere dair umutlarını besleyip büyütüyor.

Sermaye ve faşist devlet ne yapıyor? Proletarya ve halkların en yiğit evlatlarını, öncü güçlerden ele geçirebildiklerini katlediyor; katledemediklerini de zindanlara dolduruyor. Zindanlar ağzına kadar dolu ve durmadan yenilerini yapıyorlar. Devrimci demokrat olanlarını bir yana bırakalım, gerçekten yaptığı işe saygı duyan, mesleğinin onuruna sahip çıkan gazetecileri, yazarları, üniversitelerin öğretim elemanlarını, hocalarını tutuklayıp hücrelere kapatıyorlar. Sokağa çıkmaya cüret eden herkes gaza boğuluyor, tomalarla, coplarla, boyalı mermilerle, olmadık kurşunlarla korkutulmaya, faşist terörle sindirilmeye çalışılıyor. Ama bütün bu çabalar hiçbir sonuç vermiyor.

Egemen sınıfın, iktidardaki hükümet partisinin, midelerinden, bağırsaklarından kendisine bağlayıp şovenizmle beslediği vücut bulmuş aptallık her yalanı kabulleniyor. Egemen sınıf, her şeyi bölücülükle damgalayıp terörist ilan ederek kitleleri yalanla beslemeye, aldatmaya çalışıyor. Devlet ve hükümet işlediği suçları, bombalarla, tanklarla, yakıp yıktığı kentleri inkardan geliyor; suçlarının üstünü örtmeye, kendi suçlarını devrimin, devrimci güçlerin üzerine yıkmaya çalışıyor. Devrim karşısında uğradığı her bozgunu, her bilgiyi, aldığı her darbeyi tekeli faşist basın ve televizyonlar eliyle sahte zaferlere dönüştürüyor.

Tekeli sermaye güçleri, Suruç, Ankara Garı'ndan sonra İstanbul'da Sultanahmet ve İstiklal Caddesi'nde patlattı İŞİD bombalarını. Amacı İŞİD bombalarıyla kitleleri sindirmek, korkutup evlere kapatmaktır. Ama olmadı, bu planları tutmadı, tutmuyor. Zira bunu tersine çeviren, onların planlarını bozan bir olgu var: Devrimci iç savaş. Sermayenin şiddeti kaçınılmaz olarak karşı şiddeti doğuruyor. Zaman zaman 13 Mart'ta Kızılay'da olduğu gibi hedef şaşırtıp kör şiddete dönüşse de emekçi kitleler her patlamada derhal devleti, hükümeti gösteriyor "suçlu" diye. Patlayan İŞİD bombalarının, faşist terörün yol açtığı korku öfkeyle birleşiyor; bu buluşma her canlıda olduğu gibi insanda da var olan hayatta kalma dürtüsüne politik biçim veriyor.

İster çevre sorunları nedeniyle, ister demokratik taleplerle olsun gerçekten her eyleme yönelen burjuva sınıfın saldırıları ve faşist devlet terörü, her eylemi bir ölüm kalım sorunu haline getirip alabildiğine keskinleştiriyor. Burada devrimci iç savaşın varlığı, yani sermayenin ve faşist devlet güçlerinin şiddeti karşısında amaçları ve hedefi net olarak ortaya konmuş devrimci şiddet, kısa sürede geniş emekçi yığınları, etkileyerek harekete geçirecektir. Bu hedef ve amaçlar, Kürdistan'da özyönetim, UKKTH oluyor. Türkiye açısından, Haziran halk ayaklanmasından bu yana geniş emekçi yığınlar içinde de belirginleşen halk iktidarı oluyor.

Küçük burjuva hareket bunu henüz fark etmese de sermaye ve hükümeti gelişmeleri doğru anladı. Çevreci eylem olarak gerçekleşen Cerattepe'de öne sürülen talepler ne kadar naif olsa da iktidarın tepesindekiler tarafından "Küçük Gezi", "darbe girişimi" olarak değerlendirildi. Kolluk güçlerinin saldırılarıyla bastırılmaya çalışıldı.

Bütün bu gelişmeler, halklarımızın umudunu besleyen yeni bir oluşum yarattı: Halkların Birleşik Devrim Hareketi. Henüz pek çok şey net olmasa da, HBDH'nin "faşizmi maddi temelleriyle birlikte ortadan kaldırma", "devrim" ve "halk iktidarı" hedefi açık ve net. Eksikleri yok mu? Var. Ama şimdi kervan yolda düzülür deyip yola koyulma zamanı. Açıkça ortaya konan bu devrimci hedefler için devrim ateşini körükleme zamanı. Şimdi devrimin zaferi için ileri atılma zamanı.

Adliye Önünde Avukatlara Saldırı

Avukatların Çağlayan Adliyesi önünde yapmak istedikleri basın açıklamasına saldıran polis, bir kadın avukatın belini kırdı.

Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD) üyesi 22 avukatın yargılandığı davanın 30 Mart günü görülen yedinci duruşması, İstanbul 18. Ağır Ceza Mahkemesi'nde yapıldı. Duruşmanın ardından avukatlar, Çağlayan'daki İstanbul Adliyesi önünde basın açıklaması yapmak istedi.

Adliyenin C kapısı önüne çıkıp merdivenlere oturan avukatlar, hiç bir uyarı olmaksızın çevik kuvvet polislerinin kalkanlı saldırısıyla karşılaştılar. Merdivende oturanları tek tek çekerek, kalkanlarla vurarak kaldıran çevik kuvvet, avukatlara tekmelemeyi de ihmal etmedi.

Bu saldırı sırasında yaralanan Av.Zeycan Balcı, çağrılan ambulansla hastaneye kaldırıldı, bel omurlarından ikisinin kırıldığı öğrenildi. Av. Zeycan Balcı kendisini tekmeleyen polisi göremediğini, ancak kamera kayıtlarını inceleyerek suç duyurusunda bulunacaklarını söyledi.

Devrimci ve Yurtsever Avukatlar Yargılanıyor

Devletin her fırsatta saldırdığı meslek gruplarının başında gelen avukatlar, bu günleri yine mahkeme salonlarında geçirdi.

11 Haziran 2013'te Gezi Parkına yapılan saldırının ardından Çağlayan'daki İstanbul Adliyesi'nde ÇHD'li 40 avukat, adliye içinde çevik kuvvet polislerinin saldırısına uğramış, işkence ile gözaltına alınmışlardı.

Bu davanın 2. duruşması, 6 Nisan günü yine Çağlayan adliyesinde görüldü. #SavunmaYargılanamaz diye devrimci avukatlara destek çağrısı yapılan duruşma, zemin katta bulunan büyük salonda görüldü. İstanbul ve Ankara Barosu başkanları ile Barolar Birliği temsilcisi de duruşmaya katıldı.

İfade verecek avukatlar ve onları savunacak meslektaşları, bu davadaki anayasaya aykırı hususları sıraladılar ve mahkeme heyetinden bunların incelenmesini istediler. Mahkeme heyeti de, bunu kabul ederek inceleme için duruşmayı erteledi.

Bir sonraki duruşma 28 Eylül saat 10.00'da yapılacak. Aynı gün, haklarında tutuklama kararı olduğu gerekçesi ile, adliyeye ifade vermek için giden ÖHD'li avukatlar Ayşe Acinikli ve Ramazan Demir çıkarıldıkları mahkeme tutuklandılar. 4. Sulh Ceza Mahkemesi'nde görülen mahkemede avukat Ramazan Demir "Daha önce de savunma yapmadık gene yapmayacağız" dedi ve kendisi için bu tutuklama kararının bir hükmü olmadığını söyledi. Av. Ayşe Acinikli de "Bizi değil müvekkillerimizi mağdur ediyorsunuz. Tutuklama durumunda da aynı şekilde olacak" dedi.

Ayşe Acinikli ve Ramazan Demir, 7 ÖHD'li avukatla birlikte 16 Mart'ta ev baskınlarıyla gözaltına alınmış, 19 Mart'ta çıkarıldıkları mahkemece serbest bırakılmışlardı.

Diğer taraftan, savcının itirazları üzerine 23 Mart günü tutuklanmış olan ÖHD'li avukatlar Hüseyin Boğatekin ve Ayşe Başar, meslektaşlarının yaptığı itirazlar sonucu tahliye edildi.

Yerel Yönetimlere Yeni Saldırıları

HDP-DBP'li yerel yöneticileri, operasyonlar yapıp tutuklamak, görevden almak vb ile yetinmeyen iktidar, şimdi de belediyeler için hazırladığı yasa tasarısıyla hem yerel yöneticileri tasfiye etmeye, hem de belediyelere el koymaya hazırlanıyor.

Bu yasa tasarısı ile görevden alınan ya da tutuklanan belediye başkanları yerine kendisi atama yapabilecek, hali hazırda belediye yönetimlerini de görevden alabilecek.

"Görevi kötüye kullanma ve teröre destek olma" suçlamaları ile belediye başkanlarının yerine İçişleri Bakanlığı ve / veya valiliğin uygun göreceği ve "kayyum" görevi yapacak görevliler atayarak belediyeleri yönetecek.

Kürt halkının oyları ile seçtiği yerel idarelere de bu yolla el koymayı planlayan iktidar, Kürt halkına saldırılarına bir yenisini daha ekleyecek.

Diğer taraftan bu girişime cevap veren Demokratik Yerel Yönetimler Birlik Kurulu, bunun, çatışmalı süreci artıracığını ve derinlikli kutuplaşmaya neden olacağını söyledi; bu şekilde devlet yönetiminin tamamen merkeziyetçi yapıya evrileceğini vurguladı.

Bunun aynı zamanda siyasi bir darbe olduğunu söyleyen eşbaşkanlar, "Kürtlerin yönetim talebine karşın, gözaltı, tutuklama ve görevden alma şeklinde cevap veren AKP hükümeti, bugün de halkımızın oylarıyla kazanılmış kurumlarımıza kayyum atayarak, adına da reform diyerek yeni bir süreç başlatmak istemektedir. 'Görevi kötüye kullanma ve Teröre Destek verme' gibi asılsız iddialarla belediyelerimize kayyum atanmasına yönelik bir çalışmanın başlatılması siyasi bir darbe olarak görmekteyiz. Böyle bir girişim, demokrasiye hizmet edemeyeceği gibi bölgede var olan çatışmalı süreci daha da artı-

racak, toplumda telafisi mümkün olmayan yeni ve derinlikli kutuplaşmaya da neden olacaktır" diyerek, iktidara yine barış sürecine dönme ve "demokratik, eşitlikçi, özgürlükçü ve sivil bir anayasa yapma, idari ve mali özerkliğe sahip yeni bir yerel yönetimler yasası çıkarma" çağrısı yaptılar.

Son olarak 7 Haziran seçimlerinde bir kez daha seçim, meclis, yerel yönetim vb'nin parlamenter oyalama taktikleri olduğunu görmüştük. O dönem nasıl seçilen milletvekillerini tanımayıp yeni seçimleri zorlamışlarsa, geçtiğimiz yıllarda kelepçeleyip ardına zindanlara attıkları Kürt halkının yerel yöneticilerini, bugün de yine zindanlara atmaya, görevden almaya, hatta belediyelerine el koymaya bir halkı hizaya getirmeye çalışıyorlar. Seçimleri, parlamentoyu, kendi yasalarnı bile tanımadıklarını, defalarca ve defalarca yeniden gösteriyorlar.

Panama Belgeleri Halkları Sokağa Döktü

İzlanda'da Protestolar

Panama Belgeleri'nde eksik mal beyanında bulunduğu ortaya çıkan Başbakan Sigmundur Gunnlaugsson'un istifasını istemek için İzlanda'nın başkenti Reykjavik'teki parlamento binası önünde yaklaşık 10 bin kişi toplandı.

Belgelerde adı geçen Gunnlaugsson ve eşinin üç bankadaki milyonlarca dolarlık yatırımlarını gizlediği Panama belgeleriyle ortaya çıkmıştı. Gunnlaugsson ise yanlış bir şey yapmadığını söyleyerek istifa etmeyi düşünmediğini söylemişti.

Protestoların 2. gününde başbakanın istifa etmesine rağmen, eylemler 1 haftaya yayılarak devam etti.

Londra'da Protestolar

Panama belgeleri kapsamında, off-shore fonunda hisse sahibi olduğu açıklanan İngiltere Başbakanı David Cameron, İngiltere'nin başkenti Londra'da protesto edildi.

9 Nisan günü Sosyal medya üzerinden örgütlenen İngilizler, "David Cameron: Ya vergi cennetlerini kapat ya da istifa et" demek için yaklaşık 2 bin kişi ile Londra'daki Başbakanlık binası önünde bir araya geldi.

İngiltere'nin farklı şehirlerinden çoğunu gençlerin oluşturduğu protestocular, muhafazakarların kendi maaşlarını artırıp vergi kaçırıldığından şikayetçi.

David Cameron, Panama belgelerinde adı geçen babasının off-shore fonunda hisse sahibi olduğunu ancak 2010 yılında başbakan seçilmeden önce hisselerini sattığını; saklayacak bir şeyinin olmadığını söyleyerek, fonlardan elde ettikleri kazançların vergisini ödemediğini vurgulamıştı.

Malta'da Protestolar:

Malta'da Panama Belgelerinden yolsuzlukları ortaya çıkan Malta Başbakanı Joseph Muscat'a karşı 10 Nisan günü binlerce kişi sokaklara çıktı, başbakanı istifaya çağırdı...

Fransa'da

Yeni İş Yasasına Hayır

Fransa'da hükümetin yüksek işsizliğe karşı iş kanununda öngördüğü reformlar, ülke çapında protesto ediliyor. Sendikalar, yasa tasarısına karşı grev çağrısı yaptı.

31 Mart günü Bakanlar Kurulu'nun meclise sevk ettiği yasa tasarısı, patronla çalışan arasında sözleşmeyle düzenlenebilmesine imkan tanıyor, işten atmaları kolaylaştırıyor. Sendikalar, bu maddeyle haftalık 35 saatlik resmi çalışma süresinin esnetilmesi ve çalışma süresinin uzamasından endişeleniyor. Hükümet bu yasayla %10 civarında olan işsizliği azaltmayı planlarken, sendikalar ve muhalefet

çalışma saatlerinin yükselmesine karşı çıkıyor. Sendikalar ve öğrenci derneklerinin çağrısıyla ülkenin çeşitli kentlerinde protesto eylemleri başladı. Nantes ve Rennes kentlerinde polisler halk arasında çatışma çıkarken, Paris'te polise havai fişek atıldı, en az 10 kişi gözaltına

aldı. Greve çıkan hava trafik kontrolörleri ve makinistler, ülkede trafiği felç etti. Ulaşım aksadı, okullar kapandı, Eyfel kulesine ziyaretçi alınmadı. Öğrencilerin bazı okullara barikat kurarak ders yapılmasını engellediği öğrenildi.

Eylemler, ilerleyen günlerde de sürdü. 9 Nisan günü Fransızlar, 3. defa sokağa çıktı. Yasa'nın parlamentoda görüşülmesine protesto eden eylemlere 60 şehirde yaklaşık 120 bin kişi katıldı. Gün boyu sakin geçen eylemle akşam saatlerinde şiddetli çatışmalara sahne oldu.

Başkent Paris'te kalabalık Nation Meydanı'na yürürken, meydan girişinde bir grup genç polisler çatıştı. Gaz bombası ile saldıran polise taş, sopa ve şişe atıldı. 9'u Paris'te olmak üzere 26 kişi göz altına alındı.

“Özel Sözleşmeli Personel Değil Kadrolu İşçi Olmak İstiyoruz”

Taşeron sağlık emekçileri, taşeron çalışma sistemine, kiralık kölelik anlamına gelen Özel İstihdam Büroları ve Özel Sözleşmeli Personel Statüsü'ne karşı mücadeleyi yükseltmek için tekrar harekete geçiyor.

Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi'nde çalışan taşeron sağlık emekçileri bir araya gelerek bilgilendirme, forumlar, tartışmalar ve basın açıklamalarıyla yasallaştırılmaya çalışılan kölelik düzenine karşı mücadeleyi yükseltmeye hazırlanıyor.

6 Nisan günü öğle tatilinde bir araya gelen taşeron sağlık emekçileri, TBMM gündemine alınan Özel Sözleşmeli Personel Statüsü ve Özel İstihdam Büroları'nın ne olduğu, işçiyeye emekçilere getirdikleri üzerine bir forum ve basın açıklaması düzenledi.

İstanbul Üniversitesi'nin Tıp Fakültesi bahçesinde toplanarak konu üzerine bildiklerini birbiriyle paylaşan sağlık emekçileri, nasıl bir mücadele yürütülmesi gerektiği üzerine de bir forum gerçekleştirdi.

Forumda Taşeron İşçileri Derneği Yönetim Kurulu üyeleri ve sağlık emekçileri, TBMM gündemine alınan yasanın içeriğini ve işçi sınıfının nelerle karşı karşıya kalacağını açıklayan bir basın açıklaması da gerçekleştirdi.

Taşeron İşçileri Dayanışma ve Yardımlaşma Derneği Başkan Yardımcısı Güneş Cengiz “*Özel sözleşmeli personel statüsüne hayır! Daimi kadrolu işçi statüsüne evet!*” diyor. *Çünkü biz bunun kadrolu kamu personeli anlamına gelmediğini çok iyi biliyoruz. Bizlerde kadrolu olacağımız yönünde bir algı oluşturulmaya çalışılıyor”* dedi.

“*Özel Sözleşmeli Personel Statüsü'yle kamuya ait işyerlerinde çalışan taşeron işçileri olarak, bizim taleplerimizi yok sayarak, bizlere tek taraflı dayatılan 'özel sözleşmeli personel statüsü'ne karşı çıkıyoruz çünkü özel sözleşmeli personel statüsü her bakımdan kazanılmış haklarımızı yok etmektedir”* diyen Güneş Cengiz, yıllardan beri kamudaki bütün taşeron işçilerinin hiçbir ayırım yapılmaksızın daimi kadrolu işçi olarak atanmaları için mücadele verdiklerini, mevcut iktidarın 1 Kasım seçiminden önce bu taleplerini kabul ettiğini ve “taşeron işçilere kadro” sözünü verdiğini hatırlattı.

Cengiz sözlerini şöyle sürdürdü: *“Ancak bugün getirilmeye çalışılan 'özel sözleşmeli personel statüsü'ne göre; hem 4857 sayılı iş yasasına tabi işçi değiliz hem de 657 sayılı devlet memurları yasasına*

tabi memur da değiliz.

Bu durumda; işçi ya da memur sendikalarına üye olma hakkımız engellenmektedir. Bu statüyle bütün taşeron işçileri sendikasıylaştırılmaktadır. Sendikasıylaştırılmamanın sonucu olarak toplu iş sözleşmesi yapma ya da toplu iş sözleşmelerinden yararlanma hakkımızı ortadan kaldırılmaktadır. Kazanılmış kadem tazminatı hakkımızı gasp edilmektedir. İkramiye ve diğer sosyal haklarımızı yok edilmektedir. Açtığımız davalardan ya da davalar yoluyla kazandığımız yasal haklarımızdan vazgeçmemiz dayatılmaktadır.

Belirli süreli özel sözleşmeyi dayatarak iş güvencemiz, amirlerin insafına terk edilmektedir. Yıllarca verdiğimiz emeklerimizi yok sayıp bizleri formalite sınavlarla elemek, işsiz bırakmak istemektedirler. Taşeron zulmünden, köleliğinden kurtulalım derken bizleri devlet köleliğine mahkûm etmek istemektedirler.

Bu hukuk dışı, çağdışı, AB müktesebatına, ILO kararlarına, anayasamıza aykırı ucube statüyü asla kabul etmiyoruz ve asla imzalamayacağız.

Kamudaki taşeron işçileri olarak, bizim talebimiz: seçimden önceki sözlerin yerine getirilmesi ve bütün taşeron işçilerinin daimi işçi statüsünde kadrolu işçi olmalarıdır. Bu haklı talebimizden asla vazgeçmeyeceğiz. Anayasanın, yasaların, uluslararası sözleşmelerin ve demokratik direnme hakkımızın sağladığı kararlılıkla daimi işçi kadrosu için her hal ve koşulda mücadelemizi sürdüreceğiz” dedi.

İstanbul Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi taşeron sağlık emekçileri yeni düzenlemelerle yasallaştırılmaya çalışılan kölelik şartlarına karşı daha güçlü bir şekilde mücadeleyi yükselteceklerini ifade ederek, bugünkü forumu ve basın açıklamasını sonlandırdılar.

“Baskılara Karşı Mücadeleyi Büyüteceğiz!”

Büro Emekçileri Sendikası (BES) İstanbul 3 Nolu Şube üyeleri, 31 Mart günü sendika binasında, KESK üyelerine yönelik baskı, gözaltı ve tutuklamalara ilişkin bir basın açıklaması düzenledi.

Büro Emekçileri Sendikası İstanbul 3 Nolu Şube üyeleri adına konuşan Aziz Özkan, hükümetin görüşlerini paylaşmayan tüm toplumsal kesimlere karşı yapılan baskıların her geçen gün artmakta olduğunu, eşitlikten, özgürlükten, barış ve kardeşlikten yana olanların doğrudan hedef haline geldiğini belirtti.

Başbakanlık genelgesi sonrası kamu emekçilerine yönelik adeta bir cadı avı başlatılmış olduğunu, siyasi iktidara dönük yapılan her eylemin, her türlü eleştirinin “terör destekçiliği ya da devlet büyüklerine hakaret” olarak değerlendirilmekte olduğunu ifade eden Özkan, hükümetin yandaşları dışında olan tüm kesimlere darbe dönemlerinde bile rastlanmayan yöntemler uygulanarak istikrar için başkanlık rejiminin dayatılmakta olduğunu söyledi.

KESK üyesi kamu emekçilerine dönük saldırı, baskı ve cezalara her geçen gün yenilerinin eklendiğine işaret eden Özkan, 18 Mart sabahı BES Şube Eğitim ve Örgütlenme Sekreteri Mehmet Sabri Gül'ün iş adresi bilinmesine rağmen apar topar evinden gözaltına alındığını, daha sonra çıkarıldığı mahkemece tutuklandığını hatırlattı. Şube Kadın Sekreteri Aysun Torun'un da katıldığı basın açıklamasında söylediklerinin “devlet büyüklerine hakaret” kapsamında değerlendirilerek hakkında adli-idari soruşturma başlatıldığını ve Keles Adliyesi'ne sürgün edildiğini belirtti.

Bursa Şube Eğitim ve Örgütlenme Sekreteri Mehmet Sabri Gül'e isnat edilen suçun ise il düzeyinde yapılan basın açıklamalarına katılmak, demokratik içerikli faaliyetlerin içerisinde bulunmak olduğunu söyleyen Aziz Özkan, yine Ankara, Antalya, Adıyaman, Mardin, Zonguldak, Mersin, Tunceli, Muğla, Muş ve İstanbul başta olmak üzere işkollarında yaşanan baskı, sürgün, soruşturma ve işten atmalara her gün bir yenisinin eklenmekte olduğuna dikkat çekti.

Uzun süredir sistematik olarak KESK'e bağlı sendikaların üyelerin ve yöneticilerine yapılan baskıların asıl amacının kamu emekçilerinin mücadelesini engellemek olduğunu, 7 Haziran seçimlerinden bugüne AKP karşıtı her kesimin ilan edildiğini, iktidar yanlısı olmayan herkesin terörist ilan edilmesine işaret eden Özkan, son 7 ayda KESK üyelerine açılan soruşturma sayısının 6000 civarında olduğunu aktardı.

İktidara yakın medya tarafından gerçeklerin gizlendiğini, KESK üyelerinin marjinal yapılar olarak gösterilmek istendiğini, karalamalar yalan ve sapırtmalarla konfederasyon ve sendikaların hedef haline getirilmeye çalışıldığını ifade eden Özkan, halklara yönelik bu saldırıların hızla yasallaştırılmak istendiğini, modern köleliğin mezar meydanı görevi göreceği olan istihdam büroları ile ilgili düzenlemenin de bu girişimlerden biri olduğunu belirtti.

Özkan sözlerini “*KESK ve bağlı sendikaları ve yüz binlerce üyesi ne geçmişte ne de bugün kapıkulu olmadı, olmaya devam ediyor. Fiili, meşru ve ortak mücadele anlayışımız doğrultusunda büyük bir dayanışma ağını kurarak baskıları göğüsleyecek ve püskürteceğiz. Üyelerimize dönük baskılara karşı mücadeleyi ve dayanışmayı büyüterek karşı koyacağız”* diyerek bitirdi.

“MEB Sendikal Haklara Saygı Duymayı Öğrenmelidir”

Eğitim Sen İstanbul Şubelerinden eğitim emekçileri, Milli Eğitim İl Müdürlüğü önünde bir araya gelerek 31 Mart günü “Baskı, Sürgün Cezalara Son! Grev Sendika Haktır” pankartı açtı.

“Sendika Haktır Engellenemez”, “Başbakanlık Genelgeyi Geri Çeksin”, “Yaşasın Örgütlü Mücademiz” sloganlarının atıldığı basın açıklamasında, Eğitim-Sen adına KESK dönem başkanı Hüseyin Tosun “*Bugüne kadar Milli Eğitim Bakanlığı (MEB), temel hak ve özgürlükler konusunda, en temel sendikal hakların kullanılması ile ilgili olarak çok sayıda hukuk dışı girişimde bulunulmuş, hukukun en temel ilkelerini ayaklar altına alan kararlara imza atılmıştır”* dedi.

Eğitim-Sen'i ve Eğitim-Sen üyelerinin siyaseten hedef olarak belirlendiğini, yıldırılmaya ve sindirilmeye çalışıldığını belirten Tosun, “*MEB hukuk müşavirliği 27.02.2012 tarihinde, Muş'ta sendikamızın bir iş bırakma eylemine katılanlara verilen cezalar ile ilgili, Muş valiliğine yazdığı resmi yazıda 'Sendikal faaliyet kapsamındaki eylemlere ceza verilmeyeceğini' açık açık tüm gerçekleri ile belirttiği halde, MEB'in çeşitli düzeylerdeki yetkilileri Hukuk Müşavirliğinin bu önemli tespiti ve yazısından habersizmiş gibi davranmaktadır”* dedi.

Tosun, en son 28-29 Mart 2012 tarihinde gerçekleştirilen 2 günlük iş bırakma eylemine katılanlar hakkında verilen disiplin cezalarının da yargı tarafından iptal edilmiş olduğunu hatırlatarak, “*MEB sendika üyelerine yönelik her türlü yasa dışı tutum ve talimatlara derhal son verilmeli, ne kadar rahatsız olsalar da hukukun temel ilkelerine, sendikal hak ve özgürlüklerine saygılı olmayı öğrenmelidirler”* dedi.

Eğitim emekçileri, eylemlerini baskıları protesto eden sloganlar atarak sonlandırdı.

“Düştü” denilerek hastaneye götürülen 3 yaşındaki bebeğin tecavüze uğradığı anlaşıldı, bebek hastanede hayatını kaybetti.

Anne, Gebze'de 3 yaşındaki oğlu Arda Cemal'i vücudunda morluklarla hastaneye getirdi. Yoğun bakıma alınan bebekteki morluklar ve bağırsaktaki yırtılmalardan şüphelenen doktorlar tecavüzdü şüphelendiler ve polise haber vererek bebeğin annesi ve sevgilisinin gözaltına alınmasını sağladılar.

Ancak bebek, 11 gün sonra, hayatını kaybetti ve otopsi için adli tıp kurumuna gönderildi.

KAPIDAKİ BOZGUN

Umut Çakır

Obama, Nükleer Güvenlik Zirvesi kapanışında, bütün dünyaya, RTE'den duyduğu rahatsızlığı ve hayal kırıklığını dile getirdi. Washington'un her tür dalaveresini görmüş gazeteciler için bile çok edici bir andı. Diploması dilinde bunun, “RTE'nin üstünü çizmek” anlamına geldiği çok açık.

Oysa, ne umutla gitmişti ABD'ye... Haftalardır yazıp çizilen darbe laflarını boşa çıkartacak, kedisinin emperyalist efendiler için hala vazgeçilmez olduğunu kanıtlayacaktı. Bundan öylesine emindi ki, uçağa binmeden Harp Akademisi'ne gitmiş, “Anayasaya göre başkomutan benim” diye adeta parmak sallamıştı. Şimdi o anlara yeniden dönebilse, parmak sallamak değil, diz çökmeyi dilediği aşıkardı.

Peki, ABD'yle Saray'ın külahları değişmesine sebep ne? Pek çoklarının sandığı gibi, İŞİD'le mücadele sorunu mu? Hayır, elbette bu değil. Çünkü aynı ABD, Rusya'nın ısrarla belgelerini sunduğu İŞİD-TC işbirliğine dair kanıtların BM'de konuşulmasını ve bir karara varılmasını engelliyor.

Asıl mesele, hem ABD hem Avrupa'nın gözünde, Türkiye'nin bir nevi “kaybedilmiş ülke” statüsüne doğru ilerlemesidir; ve ağzı burnu kan ile dolmuş bir yırtıcının baş dönmesiyle iktidardakilerin bu gidişata dolu dizgin hız vermesidir. Bunu, zırt pırt kapatılan elçilik binalarından, yabancı ülke vatandaşlarına yapılan “gitmeyin, geri dönün” çağrılarından, askeri üslerdeki yabancı asker ailelerinin tahliye edilmesinden anlayabilirsiniz. Her hafta dergi ve gazetelere manşet olan korkunç yorum ve analizleri de ekleyin bu manzaraya.

Henüz koku alma duyusunu kaybetmemiş emperyalist efendiler Türkiye ve Kürdistan'da trınanan iç savaşın seyrini tahmin etmekte zorlanmıyorlar. Ordu-polisin en eğitimli ve ağır silah donanımı birliklerine geçit vermeyen kentler; harıl harıl silahlanıp koordineli genel bir saldırıya beklerken, en meşru eylemlerini bile erteleyen bir halk; düzen içi çözüm yollarına tam güvensizliğini her fırsatta açığa vuran milyonlar, tüm bunlar devrime müthiş bir moral üstünlük sağlıyor. Madalonun bir de öbür yüzü var: Gözü dönmüş vahşi “Trepovlar” arasında patlak veren kavgalarla açığa çıkan moral çöküntü, gizlenen büyük ölçekli kayıplar, savunma pozisyonunda çakılı kalan, uçaklar olmasa varlığı tartışılan bir koca ordu... Burjuva vahşetin etkisiyle, her şeyi sarı renkte görmeye alışkın uzlaşmacılar dışında, gözü olan herkesin rahatlıkla anlayabileceği gerçekler bunlar.

Darbeler, emperyalizm için, devrimleri boğmanın en geçerli aracıydı halen de öyledir. Böylece parlamenter ve şiddet içermeyen yollara sıkışmış sınıf mücadelesinde, bir şok ve hazırlıksız yakalanma etkisi yaratabiliyordu. Oysa bu topraklarda, emekçilerin düzen içi hiçbir umut ve arayışların kalmadığı, kentleri tank ateşleriyle yıkan vahşi “Trepov” çetelerinin tüm burjuva politikasını esir aldığı koşullarda bir darbe kimi şok edebilir veya hazırlıksız yakalayabilir? Hangi darbe, bugünün vahşetinin ötesine gidebilir? Öyleyse sözü edilen darbe, kendisinden beklenen şok etkisini, devrim üzerinde değil, varolan hükümet üzerinde hissettirmeyi amaçlamaktadır.

17-25 Aralık operasyonları da açıkça bir Saray darbesiydi. O zaman darbeye girişlerin halkın gözünde hükümet kadar nefret duyulan bir çevre oluştu; ama bundan da önemlisi, yetmiş şehre yayılan isyanda sokakların “İktidar Halkı!” sloganlarıyla inlemesi, söz konusu gelişimin yarıda kılınması neden olmuştur.

Şimdiki darbeyi, basit bir söylenti olmanın ötesine taşıyan ve hükümeti hedef tahtasına oturttuğunu gösteren en önemli olay, hiç kuşkusuz Reza Zarrab'ın kapağı ABD'ye atıp, tüm karapara ilişkilerini açıklamaya hazırlanmasıdır. İpin ucunda sallanan, zamanında hükümetin en kritik aralık dağıtma merkezleri tehdit altında. Bu bankalar yoluyla “havuz medyası” denen ucube ayakta tutuluyor; hükümet çevresinde kümelennmiş inşaat, madencilik ve enerji tekelileri buralardan finanse ediliyor. Zerrab, şimdiki hükümetin şah damarına dayanmış bir usturadır. Darbe denince akıllarına yalnızca TSK'nın tank seslerini anlayanların eksikliği burada. Ekonomik ve siyasi açıdan tam ilhaka uğramış bağımlı ülkelerde darbeleri tezgahlamamın artık bin bir türlü yolu var. O yüzden “Saray'a darbe yapacak ordu yok” demek, kişiyi yanılır.

Geride kalan soru şu: Bu güne kadar devrimleri ezmek için tüm bağılı ülkelere destek veren emperyalizm, nasıl olur da şimdi frene basması için Ankara'yı sıkıştırabilir? Gücünü koruyan ve kendine güvenen bir emperyalizm yok karşımızda; bunun yerine, çöküş yaşayan, devrim kıvılcıklarını söndürmeye mecali olmayan ve tek derdi bu yangının kendi mutfağına sıçramaması olan bir emperyalizm var.

Son ABD ziyaretinde açıkça görüldü, RTE'ye karşı emperyalist ülke emekçilerinde muazzam bir öfke birikimi var. Öyle ki, Türkiye ve Kürdistan devrimi zafer yolunda belirleyici adımlar atmaya başladığında, en büyük sempati ve desteği Avrupalı, Amerikalı emekçi sınıflardan alacak buna kuşku yok. Tunus, Mısır devrimlerinden hemen sonra “Wall Street'i İşgal” hareketiyle başı epeyce ağıryan ABD gerekli dersleri çıkardı. Türkiye ve Kürdistan devriminin yarattığı dalga, Mübarek ve Bin Ali'den çok daha fazla nefret edilen bir iktidarı devirdiğinde ortaya çıkacak tsunaminin, yeni işgal hareketlerini tetiklemesi hiç de gözden uzak tutulamaz.

Peki bundan sonra ne olacak? Darbenin ilerlemesini önlemek adına, RTE'nin Washington telkinlerine kulak vermesi oldukça zor. Devrimin kabağan öfkesini dindirmek adına kurban edileceğini anlayan her despot gibi ayak direyecektir. Ne vahşi çeteleri kentlerden çekebilir, ne de tüm emekçi kesim üzerinde uygulanan fiili sıkıyönetimi gevşetebilir. Yiğinsal bir karşı saldırı için fırsat kollayan devrimci sınıfların varlığı, bu geri adımların en önemli engeli. Gerçi, alelacele konferans toplanan DTK'nın bir önceki toplantıda kararlaştırdığı, “özyönetim ve özavunmaya destek”ten hiç söz etmemesi ya da Saray'ı yıkacak zafer planlarından söz eden UKH'nin bir anda ısrarla müzakereyi işaret etmeye başlaması, hükümete bir manevra alanı bırakma amacı taşıyor. Fakat, nasıl ki sermayenin politikasına “Trepovlar” ipotek koymuştur, şimdiki birlik devrimin kaderi de, kent savaşçılarının ellerindedir. Bu durum, her iki tarafa da bir manevra alanı bırakmıyor. Darbenin yeni adımlarla ilerlemesi kaçınılmaz.

Dinci faşist hükümet, yaşananlardan ağır yaralı çıkmıştır, bundan böyle ayakta durabilmesi çok daha zor. En önemli destekçisi ABD'den acımasız tekmeler yedi, hem de nasıl bir zamanda? Tüm yönetici güruhunun “devletin bekası kırmızı alarm veriyor” dediği bir zamanda. Obama'nın dünya önünde startını verdiği darbe süreci yol aldıkça, iktidardaki odağı sımsıkı kenetleyen ekonomik çıkarlar tarumar olacak; sopyala hizaya getirilmiş tekel hareketi geçecek. Devrimin öfkeli kitlelerine kurban edilmemek için bu kesimdeki herkes bir diğerini suçlama yarışına girecektir. Tekelci sermaye sınıfının bozgunu kapıya gelip dayanmıştır.

Saray ve çevresinin akıbeti belirginlik kazanıyor. ABD bu akıbeti hızlandırmak için harekete geçtiyse bunun tek nedeni ortaya çıkacak devrimci dalgayı toplumsal, sınıfsal köklerinden ayırıp sınırlandırmaktır. Saray ve hükümet, eğer telkin edildiği gibi geri adım atarsa, onları bekleyen Gezi benzeri daha ılımlı bir kitle kalkışmasıdır. Yok eğer burunları dikine devam ederse, bu kez karşılarına, 6-8 Ekim'in çok daha şiddetli bir versiyonu çıkacaktır.

Fransız sanatçı Imany'nin "Don't be so shy" isimli şarkısının sözleri RTÜK tarafından Türkçeye çevrildi, "çocukların ahlaki gelişimine zarar verebilecek türde" bulunduğundan klibi gösteren müzik kanallarına ceza kesildi. Zaytung

Çocuk tecavüzleri için "Bir kereden birşey olmaz" diyen aile bakanı, "tecavüzcünün önüne yattı" diyen muhalefet liderine karşı "kadın hakları" kampanyası başlattı...

GENÇLİKTE KISA HABERLER

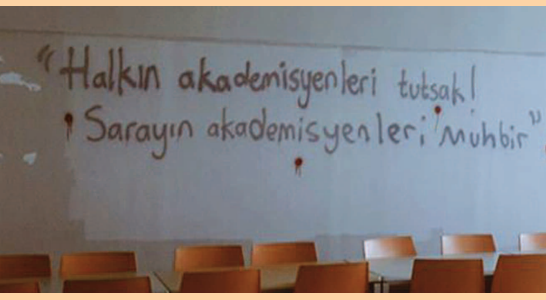
İstanbul

Mimar Sinan Üniversitesinde Osmanlıca derslerine giren akademisyen Esra Keskinlik, 25 öğrencisini "Bunlar bölücü, terör örgütü üyesi" diye şikayet ederek gözaltına aldı.

Ardından "Bana hata yapan herkes karşılığını alır" tarzında kutlama mesajı yayınlayan Esra Keskinlikçi öğrencileri, 2 yıl önce bir öğrenciye ayrımcı sözler sarf ettiği için imza kampanyası başlatarak okuldan uzaklaştırmıştı.

Mimar Sinan öğrencileri, önce Vatan Emniyet Müdürlüğüne götürülmüş, sonra iki gün boyunca savcılıkta ifadeleri alınarak serbest bırakılmıştı.

Kocaeli

Çürümüşlüğün Sınırı Yok

"Düşü" denilerek hastaneye götürülen 3 yaşındaki bebeğin tecavüze uğradığı anlaşıldı, bebek hastanede hayatını kaybetti.

Anne, Gebze'de 3 yaşındaki oğlu Arda Cemal'i vücudunda morluklarla hastaneye getirdi. Yoğun bakıma alınan bebekteki morluklar ve bağırsaktaki yırtılmalarından şüphelenen doktorlar tecavüzcüden şüphelendiler ve polise haber vererek bebeğin annesi ve sevgilisinin gözaltına alınmasını sağladılar.

Ancak bebek, 11 gün sonra, hayatını kaybetti ve otopsi için adli tıp kurumuna gönderildi.

Bolu

6 Nisan gecesi, polis Bolu'da evlerini bastığı 2 öğrenciyi infaz etti.

Gece saatlerinde özel hareket timleri tarafından yapılan baskında iki Kürt öğrenci infaz edildi, 7 kişi de gözaltına alındı, ardından tutuklandı.

Burjuva medya öldürülen "canlı bomba" olduğunu ve sahte kimlik kullandığını yazdı...

Eskişehir

Bu Bir Slogan De-Ğil-Dir

Eskişehir Anadolu Üniversitesi'nde okuldaki baskılara karşı öğrenciler 7 Nisan günü yemekhane önünden rektörlük önüne yürüyüşe izin vermeyen

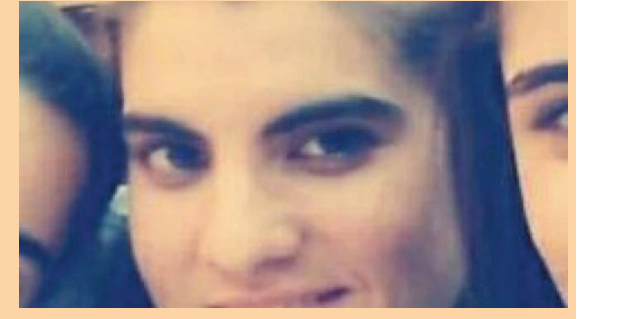
polise "slogan atmadan yürüyoruz" diyerek, "Bu Bir Slogan De-Ğil-Dir" sloganlarıyla yürüdü.

Afiş asmalarına izin verilmeyen öğrenciler, afişleri de giyerek eylem yaptı.

Amed

5 Nisan Günü Amed'de protesto eylemi düzenlemek için Sıtkı Güral Caddesi üzerinde toplanan bir gruba polis saldırdı, çevreye rastgele ateş açtı. Beyaz renkli Toros marka bir araçtan açılan ateş sonucu 17 yaşındaki Sema Çelik, kafasından vurularak ağır yaralandı.

Ağır yaralanan Çelik, Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'ne kaldırıldı. Yoğun bakımda tedavi altına alınan Çelik'in hayatı tehlikesi var.

DÜNYADAN HABERLER

Katar

Uluslararası Af Örgütü (Amnesty International), 2022 Dünya Kupası'na ev sahipliği yapacak olan Katar'daki yabancı çalışanlar arasında yaptığı incelemeler sonucu, göçmen işçilerin kölelik koşullarında çalıştığını ortaya çıkardı.

İnşaatlarda işçiler çok düşük ücretlerle çalışıyorlar ve göçmen işçilerin çoğunun Güney Asya ülkelerinden olduğu ve yüzlerce insanın haklarının ihlal edildiği raporlandı.

İşçiler, ülkelerinden gelmeden önce vaat edilenden çok daha düşük ücretlerle çalışmak zorunda kalıyorlar, ücretlerini ancak aylar süren gecikmelerden sonra alabiliyorlar, kapasitesinin çok üzerinde dolu, insani standartlardan yoksun koşullarda yaşıyorlar ve pasaportlarına el konulduğu için ülkeyi terk edemiyorlar.

Amnesty International, FIFA'yı da bu kötü uygulamalara sessiz kaldığı için eleştiriyor. Şu an inşaatlarda çalışan göçmen işçilerin sayısı 4 bin, ancak önümüzdeki yıllarda bu sayının 36 bini bulacağı tahmin ediliyor.

Fransa

Fransa'da İş Reformuna karşı, öğrenciler de protesto eylemlerine başladı.

Lise ve üniversite öğrencileri, çalışma yasasına karşı birçok şehirde sokağa çıktı ve polisle çatıştı.

Rennes şehrinde öğrenciler demiryolunu barikatlarla kapattı, polislin gaz bombaları ile saldırmalarına karşı taşlarla direnişe geçtiler.

Bangladeş'te Öğrenciler İsyanda

Bangladeş'te Jagannath Üniversitesinde öğrenci olan Nazimuddin Samad, kendi Facebook sayfasında dinci aşırıçılık karşıtı yazılar yazıyordu.

Nazimuddin Samad 6 Nisan Çarşamba günü başkent Dhaka'da ilk önce bıçakla sonra silahla vurularak infaz edildi.

Jagannath Üniversitesinde öğrenciler, Samad'ın ölümünün ardından üniversite içindeki ve çevresindeki yolları keserek ayaklandılar.

Samad gibi sosyal medyada seküler yazılar yazan dört blogger daha geçen sene bıçaklı saldırılarda infaz edilmişti. Hepsini cihatçı grupların '84 ateist blogger' listesinde yer alıyordu.

Devrimci Ve Sosyalist Gençliğe Çağrı

Devrimci Öğrenci Birliği'nin düzenlediği "Savaşa ve Faşizme Karşı Gençlik Buluşuyor" etkinlikleri İstanbul ve Adana'nın ardından İzmir ve Ankara'da yapılacak

İZMİR

YER: Tepekule Kongre Merkezi, MMO Anadolu Cad. No:40
TARİH: 16 Nisan 2016 Cumartesi
SAAT: 16:00

ANKARA

YER: Elektrik Mühendisleri Odası İhlamur Sokak No:10
TARİH: 24 Nisan 2016 Pazar
SAAT: 12:00

MAYIS'A ÇAĞRI

Biz işçiyiz, biz milyonuz
Zordur bizim yaşamımız, yeni bir dünya kuruyoruz
Omzumuzda taşıyoruz, bu dünyanın kahrını
Ellerimizle yıkacağız burjuvazinin bendini

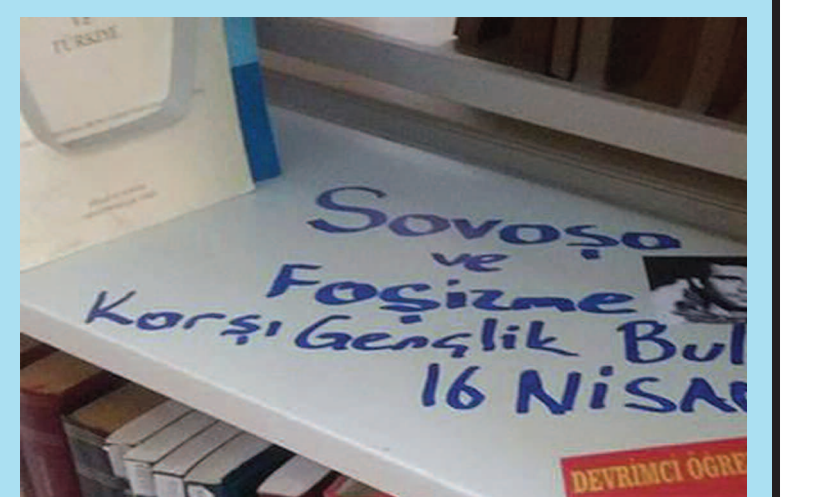
Karanfil kokusuyla
Kızıl bayraklarla biz
77 ruhuyla kavgaya yürüyoruz
77 ruhuyla devrime yürüyoruz

Fabrikadan tarladan,
İşçiler emekçiler,
1 Mayıs coşkusuyla, Taksim'e yürüyoruz
1 Mayıs coşkusuyla, devrime yürüyoruz

Kendini hazırla kavgaya
Yeni bir dünya kurmaya
Yer altı yangınıyız biz
Volkan olup geleceğiz

Sıyrılıyor kınından, ateş yüklü sesiyle
Büyüyor emek seli, nasırlı elleriyle
Haykırıyor yürekler, güneşli gözleriyle
Büyüyor devrimlerin asırlık heybetiyle

Kendini hazırla kavgaya
Yeni bir dünya kurmaya
Yer altı yangınıyız biz
Volkan olup geleceğiz

AKP'li milletvekili, zindana attırdıkları akademisyen Esra Mungan'ın zindanda elini sıkıkmaması üzerine "psikolojik tedaviye ihtiyacı var" dedi :)

Savaşa ve Faşizme Karşı Gençlik Buluşması

Devrimci Öğrenci Birliği'nin "Savaşa ve Faşizme Karşı Gençlik Buluşuyor" şiarıyla gerçekleştirdiği etkinlik bugün İstanbul, Adana olmak üzere 2 ilde gerçekleştirildi.

İstanbul

"Savaş ve Faşizme Karşı Gençlik Buluşuyor" şiarıyla Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB) tarafından çağrısı yapılan etkinlik 10 Nisan Pazar günü İstanbul ve Adana'da gerçekleştirildi.

İstanbul'daki gençlik buluşması Sultan-gazi ilçesi Gazi Mahallesi Ekin Sanat Halk Kütüphanesi'nde saat 13.00-17.00 saatleri arasında gerçekleştirildi.

Etkinlik salonu öğrenci ve işçi gençler tarafından Türkiye ve dünya devrim mücadelesinden resimler, ölümsüzleşen devrim savaşçıların resimleri, pankart ve dövizlerle donatıldı.

Etkinliğe farklı illerden İstanbul'un çeşitli semtlerinden öğrenci ve işçi gençler katılım sağladı. Bazı semtlerden gençler etkinliğe gruplar oluşturarak kısa bir yürüyüş ve faşizme karşı mücadele ve devrim sloganları atarak etkinliğe yerine geldi.

Etkinlik sunumu İstanbul ve farklı illerden gelen DÖB'lü öğrenciler tarafından gerçekleştirilirken, işçi gençler de sunumlara katılımlarıyla etkinliğin interaktif şekilde sürdürülmesini sağladı.

Etkinlik dünya devrim mücadelesinde ölümsüzleşen devrim savaşçılarına saygı duruşuyla başladı.

Savaş ve Faşizme Karşı Gençlik Buluşması'nın ilk bölümünde Eğitim Sistemi ve Gençlik konusu ele alındı. Dünya, Türkiye ve K. Kürdistan'da var olan eğitim sistemi, gençliğin sorunları, kadın öğrencilere ilişkin sorunlar gençliğin eğitim sisteminden beklentileri, kapitalist sistemdeki eğitime karşı gençliğin dünyada ve coğrafyamızdaki mücadelesi ve biçimleri ele alındı.

Sunum sırasında ve sonrasında soru-cevap ve katılımlarla konu söyleşi şeklinde bir süre daha canlı bir şekilde devam etti.

Ayrıca dünyada gençliğin örgütlenme biçimleri dünyadaki ayaklanma ve devrim deneyimlerinde gençliğin rolü, öğrenci ve işçi gençliğin katılımı, gençlikteki örgütlenme biçimleri ve politik görüşlere değinildi.

İkinci bölümde ise Birleşik Devrim ve Gençlik başlığı altında Türkiye ve Kuzey Kürdistan devrim mücadelesi sürecine değinildi.

nildi ve günümüzdeki devrimci durum koşullarında devrim mücadelesinde gençliğin durumu ve görevleri ele alındı. Çeşitli etnik kökenden hem öğrenci hem de işçi gençlerin de etkinliğe katılmış olması farklı bakış açılarını, politik değerlendirmelerin dile getirilmesini sağladı. Ortadoğu'daki politik durum ve süreç Arap Baharı, Rojava devrimi, Kürt halkının yıllardır süren mücadelesine değinildi. Farklı ulusal toplulukların durumlarına değinildi. Devrimci güçlerin politik bakış açılarına, gençliğin örgütlenme ve devrim mücadelesindeki konumu ve ne yapması gerektiğine değinildi. Farklı etnik kökenlerden katılımcıların da bulunması karşılıklı dinamik bir tartışma ortamı ve fikir paylaşımı olmasını da sağladı.

"Gençlik Ne Yapmalı?" başlığını taşıyan üçüncü bölüme ise konuya Faşizm ve Savaş üzerine bir girişle başlandı. Özellikle faşizmin tanımı, dünyanın farklı ülkelerindeki yönetim biçimleri, Türkiye ve Kürdistan'da faşizmin durumu, sömürge, ilhak vb. terimler üzerine aktif soru-cevap ve paylaşımlar yapıldı.

Türkiye'nin Kürdistan üzerindeki ilhaki, kurumsallaşmış olan faşizm üzerinde duruldu. Faşist bir yönetim, kapitalizm ve emperyalizmle ilişkisi, buna nasıl bir mücadele ve hedefin ne olması gerektiği üzerine başlayan paylaşımlar, devrim ve sosyalizm mücadelesi, dünyadaki mücadele deneyimlerine değinildi. Türkiye ve Kürdistan'da gençliği devrim mücadelesindeki rolü, birleşik devrim ve burada anti-faşist birliklerin rolüne değinildi. Soru ve cevaplarla süren canlı ve interaktif bir bölüm oldu 3. Oturum.

Orta öğretim ve üniversitelerden öğrenciler, farklı iş kollarından işçiler, işsizler, kamu emekçileri, hukukçular, sağlık emekçilerinin katıldığı etkinlikte yaşamın farklı alanlarından paylaşımlar ve görüşler de dile getirilmiş oldu.

Etkinliğe Kıbrıs'tan Devrimci Komünist Birlik'ten gençler de katılarak hem dünya devrim mücadelesine ilişkin hem de Türkiye ve Kürdistan devrim mücadelesine ilişkin görüşlerine ilişkin paylaşımlarda bulundular. Gençliğin devrim mücadelesine katılımı ve devrimci güçler arasında birliklerin oluşturulmasını önemli gördüklerini ve Devrimci Öğrenci Birliği'nin bu süreçte "Savaşa ve Faşizme Karşı Gençlik Buluşması" etkinliği düzenlenmiş olmasının çok yerinde bir etkinlik olduğunu ifade ettiler.

Sendikal çalışma yürütenlerin de katıldığı etkinlikte faşizm koşullarında sendikal faaliyetin durumu ve niteliğine ilişkin kısa değerlendirmelerin de yapılmasını sağladı.

"Savaş ve Faşizme Karşı Gençlik Buluşuyor" etkinliği salonda bulunan hemen her-

kesin soru-cevap, katılım, paylaşım, görüş bildirme vb. şekilde katıldığı canlı bir etkinlik oldu. Gündeme uygun düşen ve amacına uygun bir tartışma, fikir alışverişinin yapıldığı, devrim mücadelesine ilişkin ortak sonuçların çıkarıldığı, gerek öğrenci gerekse işçi gençlik açısından devrim mücadelesinin nasıl daha güçlü ve aktif yürütülebileceği konusunda sonuçların çıkarıldığı bir konferans oldu.

Katılımcılar bu güzel etkinliğin, payla-

şımaların, devrim mücadelesinde daha aktif yer alma gerekliliğinin unutulmaması için hep birlikte bir hatıra fotoğrafı çektiler etkinliği sonlandırdılar.

Adana

Adana'da Devrimci Öğrenci Birliği tarafından Savaşa ve Faşizme Karşı Gençlik Buluşuyor adlı konferans düzenlendi. Adana, Antakya ve Antep illerinin düzenlediği konferans; 10 Nisan'da, İnşaat Mühendisleri odasında gerçekleştirildi.

Gençliğin var olan iç savaşta rolünü konu alan konferans, 2 oturum şeklinde yapıldı. Ölümsüzleşen devrimciler için yapılan saygı duruşunda şiir okundu ve etkinlik başladı.

1. oturumda "Öğrenci Gençlik Mücadelesine Somut Yaklaşım" ve "Topyekün Faşizm ve Üniversiteler" konuları üzerine sunumlar yapıldı.

2. oturumda ise "Ayaklanmalar ve Devrimler Yüzyılı", "Birleşik Devrim ve Ulusal Sorun", "Gençliğin Savaşta Rolü" başlıklı konular üzerine sunumlar yapıldı.

Etkinlik sonunda "Deniz Yusuf İnan Savaşa Devam" sloganı atıldı. Halaylar çekilmesinin ardından etkinlik sona erdi.

"İrkçılığın Katlediği"

Dokuz Eylül Üniversitesi Devrimci Öğrenci Birliği, Kürdistan'daki katliamları protesto etmek amacıyla ve 16 Nisan'da gerçekleştireceği "Savaşa ve Faşizme Karşı Gençlik Buluşuyor" panelinin hazırlıkları kapsamında, Dokuz Eylül Üniversitesi Hukuk Fakültesi binasından "İrkçılığın Katlediği! Devrimci Öğrenci Birliği DÖB/DEÜ" yazılı pankart salandırdı.

Gençlik Faşizmi Devrimle Ezecek

Devrimci Öğrenci Birliği Dokuz Eylül Üniversitesi Kürdistan'daki katliamları protesto etmek amacıyla ve 16 Nisan'da gerçekleştireceği "Savaşa ve Faşizme Karşı Gençlik Buluşuyor" panelinin hazırlıkları kapsamında, Dokuz Eylül Üniversitesi Tınaztepe Yerleşkesi Amfi Tiyatro binasının Merkez Yemekhaneyi gören tarafına 7 Nisan günü saat 12.00'da "Gençlik Faşizmi Devrimle Ezecek! Devrimci Öğrenci Birliği DÖB/DEÜ" yazılı pankart astı.

Pankart öğle arasına çıkan öğrenciler ve öğretim üyeleri tarafından ilgiyle karşılandı

Dokuz Eylül Üniversitesi - DÖB

ŞİARIMIZ KİTLELERE

Umut Güneş

Dinci faşist iktidar, birleşik devrimin gücü karşısında saldırganlığını kontrolsüzce arttırıyor. Öyle ki, Eskişehir'de üniversite öğrencileri 'nefes almak istiyoruz' diyerek bir eylem bile gerçekleştirdiler. Ama ortada tezat bir durum mu var yoksa üniversite gençliği durumu abartıyor mu? Bir yanda birleşik devrimin gücünden bahsedip, diğer yanda dinci faşizmin ölçsüz saldırganlığından dem vurmamak ne anlama geliyor?

Hemen söyleyelim. Her devrim karşısında bir karşı devrim örgütleyerek gelişir. Ters de doğrudur. Yaşananlar bu teorik belirlemeyi doğruluyor. Uzun zamandır büyük bir çöküntü yaşayan dinci faşist iktidar, iktidarını ayakta tutmak adına saldırganlığı, baskıyı, ilk ve temel yöntem olarak kullanıyor. Her türlü demagojiyi yaparak toplumun en aşağı kesimini, lümpenleri, serserileri ve daha pek çok kesimi etki altına alarak, devrimin toplumsal güçlerinin hareket alanlarını daraltmaya, onları hareketsiz ve sessiz tutmaya çalışıyor. İşte devrimci güçler açısından, devrimci gençlik örgütleri açısından sorun burada baş gösteriyor.

Dinci faşist iktidarın bu saldırılarını ve taktiği karşısında gençlik örgütleri olarak üniversitelerde, fabrikalarda, sokaklarda nasıl karşı koyuyoruz? Dinci faşist iktidar, emekçilerin haklarına saldırıyor, sendikalar bekliyor! Dinci faşistler, emekçi mahallelerde örgütleniyor, mahalli örgütlerimiz buna karşı yeterli refleksi gösteremiyor Üniversiteler, okullar kışlaya, gericiğin cehalet yularına çevriliyor, gençlik örgütleri, "üniversiteler bizimdir" diyor! İşte sorun burada. Devrim bu kadar güçlü olanaklara ve koşullara sahipken bir üniversitede öğrencilerin "nefes alamıyoruz" demelerinin nedeni budur. Bu söylem, toplumun örgütlü ve mücadeleciler güçlerine bir çağrı olarak algılanmalıdır! Zira patlama anı çok uzak değil demektir. Toplum bu düzene öfke kusuyor; ama biz onu yeterince örgütleyip mücadeleye sevk edemiyoruz! Faşizmin saldırılarını püskürtmüyoruz. Her saldırı karşısında bir adım geri çekiliyor, burjuvaziye indirici yumruğu vuramıyoruz! İşte, devrimi pratik olarak örgütlemek isteyen bir devrimcinin kendisine sorması gereken soru, bu gidişatı nasıl tersine çevireceği olmalıdır. Koşullar bir devrimi mümkün kılıyor; ama örgütlü güçler yetersiz! Bu durumu tersine çevirebilen, hiç kuşkusuz gençliğin olanca enerjisiyle donanacak ve burjuvaziye indirici darbeyi vuracaktır!

Örgütlerimiz Kitlelerle Bütünleşmeli!

Her zor soru için söylenen şey, karşımızdaki bu problem için de geçerlidir. Cevap, sorunun içinde! Yaşadığımız süreci kitlelerden ayrı tartıştırmızda başka bir cevap bulursunuz, kitlelerle tartıştırmızda başka! Bir leninist, kitlelerle bu sorunu tartışmalı ve bulduğu cevapları hemen hayata geçirmelidir. Çünkü devrimci gençlik örgütleri de dahil olmak üzere, örgütlü güçlerin temel sorunu, kitlelerden kopuk olmaları ve dinci faşist iktidara karşı kitlelerden kopuk bir mücadele yürütmeleridir. Öyleyse şiarımız "Kitlelere" olmalıdır!

Kitlelere gitmeliyiz, onların sahip olduğu öfkeyi ve deneyimleri, mücadeleye itici bir güç olarak katmalıyız. Kitlelere gitmeliyiz, eleştirilerine son derece açık olmalı ve devrimi nasıl örgütleyeceğimizi birlikte tartışmalıyız. Kitlelere gitmeliyiz, binlerce işçinin, emekçi kadının, gencin programımızdan yeterince haberi yok; sloganlarımızın anlamını onlara bütün açıklığıyla anlatmalı ve sorularına cevap olmalıyız. Bunu başarmalıyız. Ayaklanmaların en görkemli olduğu anlarda devrimci programımızın, sloganlarımızın nasıl sahiplenildiğini gördük. Bütün içtenliğiyle ve dürüstlüğüyle, kitleler bizlere düşüncelerini dile getirdi. Bu kitlelerin devrime hazırlanmasından ve kendi geleceği üzerine kafa yormasından başka nedir ki?

Kitlelere gitmeliyiz. Ortada bir sorun var: kapitalist sömürü sistemi ve onun dinci faşist iktidarı. Bu iktidarın baskısı ve zorbalığı... Bu sorunu yalnızca kitlelerle birlikte aşabiliriz.

Yaklaşmakta olan 1 Mayıs sürecini bu anlayışla ele almalıyız! Göreceğiz ki devrim bize sadece nefes aldırmayacak, özgürlüğümüzü de kazandıracak! Genç leninist kadrolar, bu dönemde "kitlelere" şiarını, parolaları olarak belirlemeli ve mücadeleyi böyle örmelidir!

“Kölelik Düzenine Karşı Birlikte Direnelim”

Özel Sözleşmeli Personel ve işçi kiralama yasal hale getirecek olan Özel İstihdam Büroları'nın Meclis Genel Kurulu'nda görüşülmeye başlanması üzerine sendikalar eylem ve basın açıklamaları yaparak tepkilerini dile getiriyor. DİSK'e bağlı sendikalar da Ankara'da 5 Nisan günü yaptıkları bir basın açıklamasıyla bu tasarının yasallaştırılmasına karşı mücadele edeceklerini ifade ettiler.

DİSK, Ankara başta olmak üzere çeşitli kent merkezlerinde ve örgütlü olduğu işyerlerinde eşzamanlı eylemler düzenledi. Ankara Sakarya Meydanı'nda bir araya gelen DİSK üyeleri eylemde, “Kıralık İşçiliğe Hayır” pankartı açarken “İnsanlık Onuru Köleliğe Yenecek”, “Kıralık İşçi Olmayacağız”, “Direne Direne Kazanacağız” sloganları attı. Halayların çekildiği eyleme, sendika başkanları ve milletvekilleri de katıldı.

Kimse Pazarlık Yapmamızı Beklemesin

Basın açıklamasını okuyan Genel Başkan Beko, TBMM gündemine getirilen tasarı ile insan ticareti ve köleliğin onaylanacağını belirterek, “Bir yanda köleliğe ve insan ticaretine ‘evet’ diyenler, bir yanda ‘hayır’ diyenler olacak. Kimse bizim pazarlık yapmamızı beklemesin. Özel İstihdam Büroları köleliktir, insan ticaretidir. Biz bu kölelik düzenini reddediyoruz. Talebi-

mizi nettir: özel istihdam bürolarına işçi kiralama yetkisi veren yasa tasarısı kayıtsız şartsız TBMM gündeminden çekilmelidir” diye konuştu.

Bu yasa tasarısı ile Türkiye’de emeği ile geçinen milyonların köle haline getirilmek istendiğini belirten Beko; “Kayıtlı istihdamın neredeyse yarısı bu kölelik büroları aracılığı ile güvencesiz çalıştırılacaktır. Kıdem ve ihbar tazminatı ortadan kaldırılacaktır.

Kıralık işçilerin ‘İşsizlik Fonu’ndan yararlanma olanakları neredeyse olmayacaktır. Sendikal örgütlenmeler çok ciddi kan kaybedecektir. İşveren işçileri istediği gibi, istediği zaman kullanılıp, işi bittiğinde kapı önüne koyacaktır. Gelir, emeklilik, yıllık izin ve sağlık ile ilgili bütün haklar tamamen ortadan kalkacaktır. Bu işçiler daha ucuz, daha uzun saatler çalıştırılabilecektir” dedi.

“Taşeronlardan bile beter ‘kıralık işçilik’ uygulaması köle ticaretidir ve köle ticaretinin hiçbir gereksesi olmaz” diyen Beko, köle ticaretine karşı direnmenin ahlaki, sınıfsal ve siyasi bir görev olduğunu söyledi. Türkiye’deki 15 milyon işçiye, tüm emekçilere, emek dostlarına, emek dostu tüm siyasi partilere ve kurumlara seslenen Beko, “Gelin işçileri köle pazarında köle satar gibi satmaya kalınlarla karşı hep beraber direnelim. Gelin kıdem tazminatlarımıza göz koyan leş kargalarına karşı direnelim. Gelin ‘evden çalışma’, ‘tele çalışma’ gibi adlar altında kadınları eve kapatmaktan isteyenlere, onlara en güvencesiz çalışma biçimlerini dayatanlara karşı direnelim. Gelin taşeron işçilere ayırmızsız, kayıtsız, şartsız daimi işçi kadrosu hakkı için hep beraber omuz omuza kol kola direnelim. Emek, hak ve demokrasi mücadelesi verenler er ya da geç hep kazanmıştır. İşçilere kölelik dayatanlar kaybedecek, biz kazanacağız” çağrısı yaptı.

Beşiktaş Belediye İşçileri Eylemde

Beşiktaş Belediyesi’nde taşeron temizlik firması Alfatek’te çalışan işçiler, sendikalı oldukları için işten atıldı. İşten atılan 9 işçi, 28 Mart günü Beşiktaş Belediyesi önünde basın açıklaması yaparak işlerine geri dönmeye kadar direnişi sürdüreceklerini duyurdular.

İşçiler adına basın açıklamasını okuyan Tekin Şahin, bundan bir ay kadar önce taşeron firmanın zorla ek sözleşme imzalatmak istediğini, işçileri buna ikna edemediğinde de işten atma tehditlerinde bulunduğunu, kendilerinin de bunun üzerine iş bırakarak yürüyüş yaptıklarını ve belediye yetkilileri ile görüştiklerini anlattı.

İşçiler yaptıkları görüşmede belediye yetkililerinin, işçilerin talepleri yönünde eksikliklerin giderileceği ve yapılan eylem nedeniyle kimsenin işten atılmayacağı veya bir tehditle karşı karşıya kalmayacağı yönünde söz verdiğini söyleyen Şahin, oradan şantiyelerine dönerek işlerine devam ettiklerini söyledi.

Beşiktaş Belediyesi’nde sürekli yaşanan işten atma tehditlerine maruz kalmamak için, bir ay kadar önce DİSK Genel İş Sendikası’nda örgütlendiklerini, fakat son çıkan taşeron yasanın ardından sonra belediye başkanının sendikalaşma çalışmalarından rahatsızlık duyduğunu ve sendikal faaliyet yürüten 9 işçinin 23 Mart günü mesai saati içinde hiçbir gerekçe gösterilmeden işten atıldıklarını söyledi. Tekin Şahin, kendilerine destek veren arkadaşlarıyla birlikte iş bırakma eylemi yaptıklarını ve gece 24.00’de bir TOMA, 3 otobüs çevik kuvvet, akrepler ve 6-7 minibüs sivil polisler 10’a yakın resmi polis aracının şantiyeye gelerek isimleri verilmiş 9 işçiyi kendilerine destek verileri ve avukatlarını gözaltına aldıklarını belirtti.

DİSK’e bağlı Genel İş Sendikası’nı da eleştiren Şahin, gerek örgütlenme ve belediye ile görüşmeler sürecinde, gerekse gözaltı sürecinde sendikaları Genel İş tarafından yalnız bırakıldıklarını belirtti.

İşten atılan işçiler, Akşam Gazetesi tarafından Belediye Başkanı Murat Haznedar’ın da görüşleri alınarak “örgüt üyesi” olarak hedef gösterildiklerini belirterek, “Senelerdir çalıştığımız belediyede hak ve sendika istediğimiz için örgüt üyesi ilan edildik. Evet bizler örgütlüydük. Örgütümüzün adı da DİSK Genel İş Sendikası” diyorlar ve gazetede çıkan haberi büyüterek yaptıkları döviz gösteriyorlar.

Akşam gazetesi ve Beşiktaş Belediye Başkanı Murat Haznedar’ın bu şekilde yapılan haberlerle emek düşmanı yüzünü ortaya koyduğunu ifade eden işçiler gazete haberine, “Hak aramak, emeğine sahip çıkabilmek için örgütlü olmak suçsa, Murat Haznedar CHP’li bir belediye başkanıdır. O zaman kendisi de bir örgüt üyesidir” diyerek karşılık veriyorlar.

Gereke gösterilmeksizin kullanılan bir eşya gibi atılan işçiler olarak, işlerine geri dönmeye kadar mücadele etme kararı aldıklarını, belediye

önünde direnişe başladıklarını ilan ediyorlar.

“Yıllardır Belediyenin İşçileriyiz”

Beşiktaş Belediyesi bünyesindeki Alfatek firmasında çalışmakta olan temizlik işçileri olarak, belediyeye ait Çilekli Tesislerinde çöp kamyonlarında çalıştıklarını, taşeron işçilerin sürekli işten atılma tehdidi ve hak gasplarına maruz kaldıkları için sendikalı olmaya karar verdiklerini söylüyor işçiler.

Tekin Şahin, altı yıldır aynı işte çalıştığını, son taşeron taşeron işçilere ilişkin yasanın 5 Kasım’dan sonra işe başlayacak işçileri kapsamadığını ve kendi bölümlerinde yüzlerce işçinin işten çıkartılmayla karşı karşıya kalacağını belirtiyor. Yaklaşık 500 işçinin çalıştığı temizlik işlerinde yaklaşık 180 işçinin işten çıkarılmakla yüz yüze olduğunu söyleyen Şahin, “Son belirlenen asgari ücret 1500 lira değil mi? Ama biz bunu alamıyoruz Bordromuzda görünüyor, ama servisler olduğu için yol paramız bidden kesiliyor. Yani aslında bizim maaşlarımızda hiçbir iyileştirme olmadı. Aksine daha düşük bir maaş alıyoruz” diyor.

5 yıldır çalışan işçilerden Yıldırım Ato, “Biz 4 yıl ile 6 yıl arası aynı firmada çalışan işçileriz, belediyede çalışmaya başlamamız ise çok daha eski. Ama şimdi görüyorsunuz sokaktayız” diyerek emeklerinin nasıl bir anda yok sayılabildiğine vurgu yapıyor.

Taşeron işçilerin hep bir işten atılma tehdidiyle karşı karşıya olduğunu hatırlatan Ato “Yüzlerce işçi

işten atılabilir buna karşı bir sendikal mücadele başlattık. İşten atıldığımızda Alfatek patronu Yaşar Albayrak ve yardımcısı Faruk Koç bana arkadaşlarımla birlikte hareket etmememi, böyle olursa başka bir bölümde işbaşı yaptırabileceklerini söyledi. Bu benim arkadaşlarımı satmam demek. Benim insanlığımı yitirmem hepimizin emeğini yok saymam anlamına gelir” diyerek bu ahlaksız teklife tepkisini dile getiriyor.

İşçilerin hukuki danışmanlığını yapan Av.Süleyman Gökhan ise 23 Mart akşamı vardiya çıkışında 200-250 işçinin iş durdurduğunu ve eylem sonrasında işçilerin işten atıldıklarını Alfatek patronu ve müdürüyle görüştiklerinde “Gerekçesi nedir?” sorusuna “Ben istersem çalıştır istersem çalıştırmam keyfime kalmış” yanıtı verdiğini, “Bu arkadaşlar yaptıkları eylem nedeniyle mi atıldılar?” denildiğinde de, “Yani onu ben tabii bilemem... Belediye yetkilileri işçilerle çalışmak istemediklerini belirttiler, ben de arkadaşların çıkışını verdim” şeklinde açıklama yaptığını aktardı.

Haber yayına hazırladığımız sırada ise zabitanın işçilere saldırarak eşyalarını gasp ettikleri haberini aldı. Belediyeye ait su tankerini getiren zabıta memurları önce kaldırımı yıkayacaklarını söyleyip işçilerin kalkmalarını istedi. Sonra kaldırımı işgal ettiklerini ve orada duramayacaklarını söyleyerek işçileri iterek ana yola kadar sürükledi ve işçilerin kişisel eşyalarına el koydu.

Gebze TOKİ Şantiyesi’nde İşgal

Kocaeli Gebze Dilovası’na bağlı Köşeler Köyü’nde sürmekte olan ve Ekşiöğlü İnşaat’ın ihalesini aldığı TOKİ şantiyesi’nde 4,5 aydır çalışmakta olan ve 3 aydır maaşlarını alamadıklarını belirten inşaat işçileri 9 Nisan sabahı iş durdurarak şantiyeyi işgal etti.

İşçiler Ekşiöğlü İnşaat’a taşeron olarak iş yapan Ekin adlı taşeron firmanın, işi İvan adlı taşeron firmaya devrettiğini aktaran İnşaat İşçileri Sendikası, şantiyede elektrik işlerini yapmaktaki olan 50 işçinin 3 aydır ücretlerini alamadıklarını, 15 günü aşkındır yapılan görüşmelerden olumlu bir sonuç alınmaması üzerine sabah iş durdurduklarını belirtti.

Şantiyede elektrik işlerini yapan işçilerden Diyaeddin Kondo, 15-20 gündür gerek taşeron firmaya gerekse de Ekşiöğlü İnşaat yetkilileriyle görüşmelerde bulduklarını, fakat sorunun çözülmediğini ifade etti.

Şantiyenin elektrik işlerini yapan 50’yi aşkın inşaat işçisinin İvan adlı taşeron firmaya çalıştıklarını, taşeron firma yöneticilerinin zarar ettiklerini bu nedenle işçilik ücretlerini ödeyemediklerini iddia ettiğini belirten Diyaeddin Kondo, “3 Aydır ücretlerimizi alamıyoruz, ailelerimize para gönderemiyoruz, mağdur durumdayız. Biz hem taşeron firmayla hem de firma yetkililerinden Ahmet Ekşiöğlü ile görüştük. Taşeron firma ile asıl yüklenici firma sürekli birbirlerine yönlendiriyor. Bizleri 15-20 gündür oyalıyorlar” dedi.

Bir süredir yapılan görüşmelerden sonuç alamayan işçilerin İnşaat İşçileri Sendikası’yla irtibata geçtikle-

rini ve hukuki konularda görüş alışverişinde bulduklarını belirten Kondo “Gerek taşeron firma gerekse Ekşiöğlü İnşaat yetkililerinin bizden istedikleri süre fazlasıyla geçti ve bu sabah itibariyle de İnşaat İş Sendikası’ndan arkadaşlarla birlikte iş durdurma kararı aldık” dedi.

Taşeron firmanın zarar ettiğini iddia ederek işçileri Ekşiöğlü İnşaat’a yönlendirdiğini, Ekşiöğlü İnşaat yetkililerinin ise “Bizim taşeronlara borcumuz yok, ücretlerinizden onlar sorumludur” cevabını verdiğini belirten Diyaeddin Kondo, “gerek işin bitirilmesinden gerekse de işçilerin ücret ve çalışma koşullarından asıl yüklenici firmanın sorumlu olduğunu belirttiğimizde de, Ekşiöğlü İnşaat yetkilileri geçen hafta ücretlerimizin hesaplanarak bildirilmesini istedi. Bizler de hesaplamaları yaptık. Bize yalnızca asgari ücretleri hesaplamıza yatracağımızı, gerisini taşeron firmanın sorumluluğunda olduğunu söylediler. Bizden istedikleri süre geçmesine rağmen ödeme yapılmadığı için işi durdurduk” dedi.

İnşaat İşçileri Sendikası Başkanı Adnan Mustafa Akyol işçilerin 3 aydır ücretlerini ödenmediğini, yapılan görüşmelerden olumlu sonuç alınmaması üzerine işçilerin iş durdurduklarını ve şantiyenin ana trafosunun ele geçirilerek tüm şantiyede elektriğin kesildiğini, üretim fiilen durduğunu belirtti.

Köşeler Köyü TOKİ şantiyesinde eylem nedeniyle elektrik verilmediği için jandarma şantiyeye alanına geldi ve “Şantiye’nin elektriğini kesmek suçtur” diyerek eylemi sonlandırmalarını istedi. Jandarma, İnşaat İş Sendikası Başkanı ve yöneticilerine şantiyeyi terk etmemeleri halinde gözaltı yapmakla tehdit etti.

Gözaltı tehdidinde rağmen eylemi sürdüren inşaat işçilerini jandarma, “PÖH ve JÖH’ü çağıracağız ve onların müdahale edeceğini” söyleyerek tehdit etti.

Belediye İşçilerinden Ödenmeyen Maaşları İçin Eylem

Bakırköy Belediyesi işçilerinin çalışma şartları ve ücretlerine ilişkin sorunları bitmek bilmiyor.

Bakırköy Belediyesi’nde Tiyatro Müdürlüğü, Fen İşleri Müdürlüğü, Park ve Bahçeler İşletme Müdürlüğü, Ulaşım Hizmetleri Müdürlüğü, Yazı İşleri Müdürlüğü, İmar İşleri Müdürlüğü, Ruhsat Müdürlüğü, Sağlık Hizmetleri Müdürlüğü gibi belediye birimlerinde kadrolu işçiler 21 gündür maaşlarının ödenmediğini belirterek 5 Nisan günü öğle saatlerinde Bakırköy Belediyesi ana binasında maaş kuyruğu oluşturdu.

Bina önünde kuyruk oluşturmaya devam eden 235 işçi “Maaş Hakkımız Söke Söke Alırız”, “İşveren Şaşırma Sabırımızı Taşırma”, “Direne Direne Kazanacağız”, “Birleşen İşçiler Asla Yenilmez” sloganları atıldı. Maaşları için eyleme katılmayanlara da çağrıda bulunan işçiler “Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek” sloganları atarak 21 gündür bekleyen maaşlarının ödenmesini talep ettiler.

Belediye İş Sendikası İstanbul 2 Nolu Şube yöneticileri ve üyelerinin de katıldığı eylem sırasında

Bakırköy Belediye Başkanı Bülent Kerimoğlu gelerek sendika yöneticileri ve işçilerle konuştu. Belediyenin mali anlamda büyük sıkıntı içinde olduğunu ve en kısa zamanda sorunu çözmeye çalışacaklarını ve işçilerin anlayış göstermelerini istedi.

Bakırköy Belediyesi işçileri sık sık ödemeye ilişkin sorun yaşadıklarını hatırlatarak mağdur durumda bulduklarını ve bu hafta sonuna kadar maaşlarının yatmasını ve gecikmelerin tekrarlanmamasını talep ederek eylemi sonlandırdı.

Görevden Almalara Karşı "Mücadeleye Devam"

29 Mart günü, İzmir Tepecik Eğitim Araştırma hastanesinde çalışan Dr. Fatih SÜRENKÖK ve Mahmut BAKAY ve bir hemşirenin görevden uzaklaştırıldığı haberini aldık.

Görevden uzaklaştırmalarına gerekçe olarak TTB Merkez Konsey Üyesi Dr Fatih Sürenkök'ün bir basın açıklamasında "Cizre ve Sur'da halkın sağlığa erişim hakkının engellendiğini" söylemesi gösterildi. Elektrik teknisyeni ve SES İşyeri temsilcisi Mahmut Bakay'ın ve diğer hemşirenin sosyal medya

paylaşımları nedeniyle İzmir Kuzey sekreterliğinin soruşturma başlatması ve Valiliğe sunmasıyla İzmir Valiliği tarafından görevden uzaklaştırıldıkları öğrenildi.

Hastanenin yetkili sendikası SES'in diğer devlet sendikaları tarafından alt edilememesi ve tam da yetki devri sırasında bu gözdağının verilmesine dikkat çekildi.

Aynı zamanda "ulusalci" gerici İzmir Tabip Odasının tam da seçim öncesi "Demokrat Hekimler" in İzmir Tabip Odası Yönetim Kurulu adayı olan Fatih Sürenkök'ün devre dışı bırakılması ile ilgili bu hamleyi başlattığı düşünülüyor.

Tepecik çalışanlarının açığa alınmasını protesto için 31 Mart Perşembe günü saat 12.30'da Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesinde kitlesel basın açıklaması yapıldı.

Açıklamaya KESK Eş Genel Başkanı Şaziye KÖSE, SES Eş Genel Başkanı İbrahim KARA, TTB Merkez Konseyi Üyeleri ile İzmir Emek, Demokrasi Güçleri temsilcileri, Alevi örgütleri katıldı.

Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesinde yapılan kitlesel basın açıklamasından sonra genel başkanlar ve genel merkez yöneticileri birlikte, ihbar ve açığa alma sürecini başlatan İzmir Kuzey Bölgesi Hastaneleri Birliği Genel Sekreterliğine topluca giderek açıklama istendi.

Sekreterliğin "657'yi uyguladıklarını, bunun normal bir uygulama olduğunu" belirttiği ve "mücadeleye devam" dan başka elimizde bir şey olmadığını söyledi. "Bu daha başlangıç mücadeleye devam" sloganlarıyla kitle dağıldı. Hukuki süreç ve mücadele devam ediyor.

İzmir SES İşyeri Temsilciliği'nden Mücadele Birliği Okuru

Görevden Almalara Boyun Eğmeyeceğiz

İzmir Valiliği tarafından 29 Mart'ta Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde görev yapan SES işyeri temsilcisi Mahmut BAKAY, TTB Merkez Konseyi üyesi Dr. Fatih SÜRENKÖK ve bir hemşirenin görevden alınmasının ardından, bir uzaklaştırma da Eğitim Sen İzmir 1 No'lu Şube Başkanı Bahri Akkan'a geldi.

Bahri Akkan'ın katıldığı eylem ve açıklamalar nedeniyle hakkında soruşturma başlatıldığı söylendi. Akkan kararın ardından, "Bu karar bizim için sürpriz olmadı. Biz bu kararlara boyun eğmeyeceğiz" dedi.

Bahri Akkan öğretmenlik yaptığı Çınarlı Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi önündeki basın açıklamasında 3 Nisan'da kendisine tebliğ edilen uzaklaştırma kararının ardından, arkadaşlarına veda ederken okul yönetimi tarafından 'ilçe milli eğitimden telefon geldiği' bahanesiyle okulu terk etmesi gerektiğinin, okulda durmasının sakıncalı olduğunu kendisine söylediğini belirtti. Okul önünde yapılan açıklamada "Okul idaresi sesimi duyuyor, her hafta bir gün okuldayım" diyerek sözlerini bitirdi.

Basın açıklamalarına Akkan'ın öğretmen arkadaşları, daha önce görevden uzaklaştırılanlar, kamu emekçileri, aydın ve demokratlar, işçi sendikaları temsilcileri, Eğitim Sen Genel Başkanı Kamuran Karaca, KESK Eş Genel Başkanı Nami Özgen de katılarak konuşma yaptılar.

Son olarak yöneticiler temsilci olarak, İl Millî Eğitim müdürü ile görüşmek için ayrıldılar.

Lami Özgen ve Eğitim Sen eş başkanının konuşmalarının "yılmayacağız, korkmayacağız" şeklindeki

mesajları önemliydi. Ancak bu dönemde, kendilerinin de belirttiği gibi, KESK tüm alanlarda yetki kaybetmişken, yetkiyi elinde bulundurduğu son kalelerini de bu tür sinsi saldırılarla kaybediyor. KESK'in bu süreci kazanımla atlattığı ölüm kalım meselesi. Çünkü KESK'de olmanın bedelleri, devlet sendikalarında olmanın günlük kazançları, KESK'de tutunmakta ısrar eden bir kesim dışındaki kesimlerde yıldırıcı etki yaratıyor. KESK bugüne kadar sürgünlere, baskı, tutuklama ve mobinglere yeterince karşılık veremedi. Her geriye çekilişi, tabanda devlet sendikasıyla KESK arasındaki ayrımın ne olduğu sorularını doğuruyor.

Son dönemdeki uzaklaştırmaların arkasındaki geleceği gün gibi ortada. Bu süreci diplomatik görüşmeler ve yasal süreçlerle bitirmenin de mümkün olmadığı aşikar.

KESK'in tüm sendikalarıyla birlikte tüm üyelerine çağrı yaparak ve gerekli organizasyonu hızla sağlayarak bir eylem planı hazırlığına girişmek için, tabanın söz ve kararına başvurması şart. Yaygın duyuruyla, gerekli izinleri sağlayarak. Geniş kesimleri dışında bırakan tüm tavırlar bizi daraltmaktan başka bir işe yaramadı. Eylemsiz sözün etkisizliğinin herkes farkında. Söz ne kadar devrimci olursa olsun.

Yoksa tüm kesimlere yönelen faşist saldırılara karşı sessizliği ve etkisizliği, bedelleri göze alarak örgütlülüğe ısrar edenlerin bile KESK'i savunamaz duruma getireceğini göreceğiz. Akademisyenlere yönelen saldırılarda KESK'in duruşunu savunamadığımız gibi.

Tüm bu saldırılar gösteriyor ki korkulan bacayı sarmış

Korkmakta haklı olduklarını gösterelim.
İzmir'den DEK'li SES İşyeri Temsilcisi

Dostcam İşçilerini Ziyaret

Çiğli Atatürk Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu olan Dostcam fabrikasında DİSK'e bağlı Cam Keramik-İş Sendikasına üye olan 1 işçinin 1 Nisan'da işten atılması üzerine, fabrikadaki tüm işçiler üretimi durdurmuştu.

2 Nisan günü Devrimci İşçi Komiteleri olarak fabrika önünde eylemlerine devam eden işçileri ziyaret ettik.

İşçi arkadaşlarla görüşmelerimizde yaklaşık 2 ay önce sendikal örgütlenme çalışmasına başladıklarını belirttiler. İşyerindeki çalışma koşullarının ağırlığından, yoğun iş kazalarından ve düşük ücretten vb birçok nedenden dolayı işçilerin örgütlenme fikrine sıcak baktığını ve kısa sürede üyeliklerin büyük bir çoğunluğunun tamamlandığını anlattılar. Örgütlenmeyi üretim başında ama patronlara fark ettirmeden yaptıklarını söylediler.

1 Nisan günü öğleden sonra bir arkadaşlarımızın işten atılmasıyla iş durdurup fabrikayı terk etmeme eylemine başladıklarını, gece 01.00'de kendi kararlarıyla eylemlerini fabrika önüne taşıdıklarını belirttiler. Üretimi durduran 100 civarındaki işçinin 25. maddeye dayanarak patronun iş akitlerini tek taraflı feshettiğini öğrendik. Patron işçilerin fabrikadaki mallara, makinalara zarar verdiğini iddia ediyor. İşçiler bu iddianın asılsız olduğunu söylüyorlar.

Sendikalarıyla birlikte eyleme devam edeceklerini, mücadelenin uzun soluklu olduğunu bildiklerini, Organize sanayideki diğer işçilerin ve başka yerlerdeki işçilerin desteği ile başarılarının mümkün olduğunu söylediler.

Eylemlerinin patronun işçilerin sendikal haklarını tanıması ve atılan tüm işçileri işe geri alması halinde bitebileceğini belirttiler.

İzmir'den DİK'li Bir İşçi

İzmir'de eylemde olan Dostcam işçilerini, 9 Nisan günü Emekçi Kadınlar ve Devrimci İşçi Komiteleri ziyaret etti.

Yerin 1200 Metre Altında Açlık Grevi

Amasya'nın Suluova İlçesi'ndeki Yeni Çeltik maden ocağı kapatılmak isteniyor. 3 yıl önce devri yapılan ocaktaki çalışmalar, 2 Mart'ta güvenlik gerekçesiyle durduruldu ve işçilerin Soma'daki ocaklara gitmesi istendi.

Maden işçileri Soma'da çalışmak istemediklerini, 11 gün yolu trafiğe kapattıkları bir eylem gerçekleştirerek dile getirdiler. Ardından 5 Nisan günü de yerin 1200 metre altındaki maden ocağına inerek burada açlık grevine başladılar. 300'e yakın maden işçisi 1995 yılından beri çalışmakta olan ocağın birden bire kapatılmak istenmesini anlamadıklarını ve Soma'daki maden ocaklarına gönderilmek istediklerini, bunu kabul etmeyeceklerini belirtiyorlar.

Maden işçilerinin ocağına inerek açlık grevine başlamasının ardından aileleri de maden ocağına yakınındaki Amasya-Samsun Karayolu'nda

eylem yaptı. Maden işçilerinin eşleri, çocukları, anne babalarının katıldığı eylemde aileler, işçilerin Soma'ya gönderilmesine tepki gösterdiler ve sorunun çözülmesini istediler.

Amasya-Samsun Karayolu'nda eylem yapan ailelerin önu jandarma tarafından kesilerek eylem sonlandırılmaya çalışıldı. Aileler buna da tepki göstererek maden ocağı önünde bekleyişlerini sürdürüyorlar.

Ailelerin eylem yapması üzerine maden ocağına gelen Suluova Kaymakamı Hayati Taşdan ile Belediye Başkanı Fatih Üçok, madenci aileleriyle görüştü. Açlık grevine giren 6-7 işçi, arkadaşları tarafından yukarıya çıkarılarak sağlık ekiplerine teslim edildi ve hastaneye götürüldü.

Arkadaşlarını dışarıya çıkaran maden işçilerinden birisi "Biz Soma'daki maden ocaklarında çalışmak istemiyoruz. Bu sorun çözülmedikçe de açlık grevimizi sürdürmeye kararlıyız. Yetkililerden bu sorunu çözmelerini bekliyoruz" diyerek açıklama yaptı.

Kamu Emekçilerine Baskı Ve Saldırılar

Bitlis'in Ahlat ilçesinde Kadın Hastalıkları Uzmanı olan Operatör Doktor Serdar Nemli, sosyal medya hesapları üzerinden yaptığı paylaşımlar gerekçe gösterilerek Kaymakam Bülent Tekbıyıkoğlu'nun talimatıyla 7 Nisan günü görevinden uzaklaştırıldı. Dr. Serdar Nemli ilçedeki tek doktor ve günde ortalama 70-80 hastaya bakıyor.

Doktorun suçu, 21 Mart günü sosyal medya hesabında "Bu halkı anlayın artık, baskılarınız, bombacılarınız, toplarınız, tüfekleriniz, tanklarınız vız gelir" demek.

Karara tepki gösteren Bitlis Tabip Odası Başkanı da "Sadece Sayın Nemli değil adeta tüm toplum cezalandırılmıştır" dedi.

Aynı gün, Şırnak'ın Silopi ilçesinde 3 gününde olan "sokağa çıkma yasağı"nda, ilçede bulunan öğretmenler ilçe den çıkartıldı. İlçeden çıkarılan öğretmenlerin ne-reye götürüldüğü bilinmiyor.

İstanbul Beyoğlu'nda bulunan İSPARK'a ait otopark girişinde 13 liralık otopark ücreti yüzünden öldürülen Nurettin Yanık'ın arkadaşları ve meslektaşları olay yerinde eylem yaptı, TRT'ye yürüdü. İşçiler güvenliklerinin sağlanmasını istedi.

Kadın Futbolcular İsyanda

Amerika'da kadın futbolcular erkeklerden daha az kazandıkları için isyanda.

ABD'de Kadın Millî Futbol Takımı oyuncuları, gelirlerinin erkek meslektaşlarından yüzde 40 oranında daha az olduğu için, Futbol Federasyonu'na dava açtılar.

Son yıllarda futbol dünyasında elde ettikleri başarılarla adını duyuran ve 3 kez dünya şampiyonu olmalarına, olimpiyatlarda 4 altın madalya almalarına rağmen, erkek futbolculardan daha az para alıyor.

Gericilik Her Verde

ABD'deki başkan adaylarından olan Donald Trump, "kürtaj olan kadınların cezalandırılması" gerektiğini söyledi.

Açıklaması üzerine tepkiler alan Trump açıklamasını "kürtajı yapan kişinin cezalandırılması gerektiği" şeklinde düzeltti.

Donald Trump cinsiyetçi ve göçmen karşıtı söylemleriyle tepki çekerken, ABD'de 50 eyaletin 40'ında kürtaj yasak

Almanya'daki Faşist Yürüyüşlere Devrimci Kuşatma

10 Nisan Pazar günü Almanya'nın birçok şehrinde 'Barış Yürüyüşleri' adı altında başını MİT'in ve AKP kadrolarından oluşan ATYK'nın çektiği yürüyüşler planlandı. Bu yürüyüşlerle bir yandan TC'nin Kürdistan'da yürüttüğü savaş ve katliamları meşrulaştırmayı ve bir yandan da devrimci, duyarlı göçmenlerin devrimci sokak birlikteliklerini baskı altına almayı amaçlıyordu. Aynı zamanda bu yürüyüşler, Almanya'nın bir çok kentinde eşzamanlı gerçekleşen ilk ırkçı faşist yürüyüşler olacaktır.

Bizim de içinde bulunduğumuz Demokratik Güç Birliği Platformu ve komünist, anti-faşist Alman solu bu ırkçı faşist yürüyüşleri engelleme eylemleri organize etti.

Bu yürüyüşlerden bir de Stuttgart şehrinde gerçekleşti.

Mit ve AKP kadrolarının haftalar süren hazırlıklarıyla taşıdıkları 400 kişilik ırkçı kitlenin karşısına, Mücadele Birliği okurlarının da içinde bulunduğu 1500 kişilik bir kitleyle çıktık. ırkçı faşist yürüyüşün rotası "güvenlik" nedeniyle sürekli değişti için, bizim yürüyüşümüz Stuttgart'ın değişik meydanlarını işgal eden korsan gösteriler şeklinde gerçekleşti. Ara sokaklardan ve meydanlardan gerçekleşen saldırılarla ırkçı faşist yürüyüşü engel-

lenmeye çalışıldı. Binlerce Alman polisi korumasında yürüyen ırkçı faşistler miting alanına ulaştığında kuşatma altına alındı. Burada çatışmalar devam etti. Ve bu saatten sonra ırkçı faşist gürühta meydana ayrılıp eve dönme telaşı başladı. Buradan polis korumasıyla çıkarılmaya çalışılan faşistler, kitlelerin devrimci zorundan nasiplendiler. Zordan nasibini alanlar ambulanslarla hastanelere götürüldü. Bu esnada içerlerinde Mücadele Birliği okurlarının da yer aldığı 50'ye yakın eylemci gözaltına alındı ve kitle polis gazıyla engellenmeye çalışıldı.

ırkçı faşist kitleyi bu şekilde eylem alanından çıkaramayan polis, daha kalabalık bir güvenlikle

tren istasyonuna kadar eskort yaparak alanı boşalttı. Sonrasında özel seferli trenlerle Stuttgart dışına götürülen faşist gürüh ancak bundan sonra rahat bir nefes alabildi.

Almanya'nın yürüyüş olan tüm şehirlerinde benzer görüntüler yaşandı.

Bu eylemler göstermiştir ki, Almanya sokaklarında oluşan devrimci birliktelik baskı altına alınmaz, sindirilemez. TC'nin Kürdistan'daki savaş ve katliamları bu topluma kanıksatılmaz.

Almanya'dan Mücadele Birliği Okurları

Ayaklanmanın Gezi Hali Anlatıldı

Geçtiğimiz aylarda çıkan Gezi'nin çizgi romanı "Ayaklanmanın Gezi Hali"nin ilk tanıtım etkinliği 10 Nisan'da Ankara'da Hezarfen Teras'ta gerçekleşti.

Kitap tanıtım etkinliği, çizeri Sena Şat'ın ayaklanma zamanı yaşadıklarını anlatmasıyla başladı. Ankara'da ayaklanan kitlenin bir parçasıyken nasıl bunları kitaplaştırmaya karar verdiklerinden bahsetti.

Sonrasında hikayelerin Önsöz Dergisi'nde yayınlanma sürecine kısaca değindi.

Sena Şat'ın konuşmasının ardından Önsöz Dergisi editörü Songül Yücel, daha öncesinden birlikte yaptıkları çalışmalardan örnekler vererek konuşmayı devam ettirdi. Ayaklanmanın hem politik hem de sanatsal süreçlerine değindi.

Etkinlik, söyleşiye katılanların konuşmaları ve sorularıyla devam etti. Ardından kitapların imzalanmasından sonra, Gezi belgesellerinden biri olan "Cennetin Düşüşü"nü gösterimi yapıldı.

"TC'nin Ömrü Bizi 50 Yıl Yatırmaya Yetmeyecek" HAPİSTEYİM!

Türkiye'de, bugünlerde bir gazetecinin "nasılsın" sorusuna vereceği genel cevaplardan biri bu olsa gerek: **HAPİSTEYİM!**

Hele işçi ve emekçilerden ve ezilen Kürt halkından yana, devrimci-sosyalist bir gazeteciyseniz, bu daha bir kaçınılmaz oluyor. TC tarihinde ve yaşadığımız bu günlerde; bombalanan gazeteler ve sokaklarda infaz edilen gazetecileri hatırlayıp "Hapisle yırttığınıza şükredin" diyenler çıkabilir. Bu akla yatkın gibi görünse de, bina bodrumlarında kadın ve çocukların, genç ve yaşlıların canlı canlı yakıldığı bir ülkede insan ŞÜKREDECEK bir şey bulmuyor. Tabii hükümet ve devletin sunduğu arpalıklardan yemlenen bir iliştilmiş yandaş gazeteci değilseniz! ...

Biz kendi mütevazı dünyamıza dönecek olursak; Ben Yeni Evrede Mücadele Birliği gazetesinin yazı işleri müdürü ve sahibiyim. Tüm sosyalist basın gibi büyük maddi zorluklar ve bin bir emekle yayını sürdüren bir gazeteyiz. Sosyalist bir gazeteyi çıkarma zorluğundan beni kurtarmak istemesinden olsa gerek, TC'nin "yüceee" mahkemesi bir çok gerekçe ile hakkımda 49 yıl 11 ay hapis cezası verdi. Ve tutuklanmama hükmetti. Gerçi ben zaten tutukluydum ve hapisteydim. ...

Konuya dönecek olursam; Tecavüzlere, kadın katillerine, infazcı polislere, dolandırıcı rüşvetçilere vb hapis cezası vermekte bu kadar pinti olan TC'nin "yüce" mahkemeleri ne yaptın da sana bu kadar bonkörce davrandı diye soracağımızı düşünerek biraz anlatmak istiyorum:

Temel nedeni; Mücadele Birliği bayrakları, önlük ve pankartlarıyla Gezi Parkı eylemlerine katılmak!

Gezi ayaklanması hükümetin ve devletin ayarlarını nasıl bozduksa artık tüm devlet bürokrasisi gibi mahkemelerde, kafaya aldığı darbeye akli dengesini yitirmiş birinden beklenecek saçma ve tutarsız kararlara imza atıyor.

Örneğin, sahibi ve yazı işleri müdürü olduğum Mücadele Birliği gazetesinin

logosunu taşıyan yeleğini giyme ve bu şekilde Gezi eylemlerine katılarak habercilik mesleğimi gerçekleştirmem, mahkeme tarafından, gazetemi ilişkilendirdikleri TKEP/Leninist örgütünün propagandası olarak kabul edilmiştir.

Düşünün; sahibi olduğunuz yasal olarak yayınlanan bir gazetesinin logosunun bulunduğu önlüğü giymenin ya da bayrağını taşımanın suç sayılıp hapis ile cezalandırılması gibi bir garabet. Ve Gezi olaylarında bu şekilde görüntülediğim her sefer için ayrı ayrı hapis cezaları verildi.

Şaka gibi değil mi?! Biliyoruz TC'nin şakası olmaz, ama inanın ki hapis cezalarının gerekçelerine bakıp gülmek, 50 yıllık hapis cezasına üzülmekten daha ağır basıyor. Bu da ancak TC'nin marifeti olabilir: hapis yartarken güldüren, güldürürken yatıran! ...

Açıkçası, bu 50 yıllık hapis benim için cezadan çok ödül sayılır. Gezi halk ayaklanmasının her özgür günü, değil 50 yıla, idama bile değer. ...

Mahkemenin gerekçeli kararı, daha başka bu tür saçmalıklarla dolu. Ve bu kararı alıp bir mizah dergisine bassanız en tutulan bölüm olabilir.

Matematğin dört işleminde TC'nin ne kadar başarılı olduğunu bilmeyenimiz yoktur. Tabii TC her toplumsal kesime ya da sınıfa, özel bir matematik işlemi uygular. Örneğin: TC tarihi boyunca, Kürtleri, Alevileri, Ermenileri, işçi ve emekçi halkı ve sosyalistleri; ölü ya da diri hep toplumdaki çıkarma işlemine tabi tutmuştur.

TC'nin burjuvalar için sevdiği matematik işlemi ise halktan çarparak toplama işlemidir. Eli de kendi gibi uzun adamın ayakta kutuları böyle doldu. Eğer tecavüzcü, kadın katili, dolandırıcı ve rüşvetçi biri değil de devrimci iseniz TC mahkemelerinin sizin için uygulayacağı matematik işlemi ise bölüm ora-

nda arttırarak toplayıp çıkarmadır!

Matematikçiler bu tür bir matematiğe ne der bilmiyorum. Ama ben mahkemenin hakkımdaki gerekçeli kararından aktarma yaparken ne demek istediğini anlatmaya çalışayım:

"-Sanığın üzerine atılı güvenlik güçlerine taş atmak suretiyle kamu görevlisine görevinden dolayı direnme suçundan, eylemine uyan TCK'nın 265/1 maddesine gereğince 1 yıl HAPİS CEZASINA,

-Sanık atılı suçu (taş atma) kendisini tanıtmayacak hale koyarak ve birden fazla kişi ile işlediğinden cezası TCK'nın 265/3 maddesi gereğince 1/3 oranında arttırılarak 1 yıl 4 ay HAPİS CEZASINA,

-Sanık atılı suçu taş atmak suretiyle işlediğinden cezası, TCK'nın 265/4 maddesi gereğince 1/2 oranında arttırılarak 1 yıl 12 ay HAPİS CEZASINA..

-Sanığın cezası 3713 sayılı yasanın 5/1 maddesine gereğince 1/2 oranında arttırılarak 1 yıl 24 ay HAPİS CEZASINA, Sanık atılı suçu birden çok mağdura

işlediğinden TCK'nın 43/2 maddesi gereğince takdiren 1/3 oranında arttırılarak 1 yıl 36 ay HAPİS CEZASINA,

-TOMA araçlarına taş atarak kamu malına zarar vermek suçundan eylemine uyan TCK'nın 152/1-a maddesi gereğince 1 yıl 6 ay HAPİS CEZASINA,

-Sanığın cezası 3713 sayılı yasanın 5/1 maddesi gereğince 1/2 oranında arttırılarak 1 yıl 15 ay HAPİS CEZASINA..."

Ve mahkeme Gezi eylemlerinde görüntülediğim her gün için aynı ifadelerle aynı cezaları, tekrar tekrar vermiş, katlayabildiği kadar katlamış. Bir "TAŞ" üzerinden bu kadar yaratıcı çeşitlilikte hapis cezası vermekte devleti ne kadar takdir etmek azdır. Ama TC mahkemelerinin biz devrimcilere nasıl ciddi yetle yaklaştığını bilmeyen biri, mahkemenin "TAŞ" üzerine

geyik yaptığını sanır! Bir yılla başlanılan TAŞ cezası kesirli oranlarda arttırılarak sadece bu aktardığım kısımda 15 yılı geçkin bir cezaya ulaşılmış. Ve dosyada bunun devamı da var. TAŞ'ı sıkıp suyunu çıkarmak dedikleri bu olsa gerek... Ama buna da şükür! Bu TAŞ fantazisi binlerce sayfa uzatılabilir. İşte taşın, atıldıktan sonra havada kaldığı süre boyunca yer çekimine muhalefetten hapis cezasına..vs diye devam edebilir!

Aman eşşeğin aklına karpuz kabuğu getirmeyelim diyeniniz varsa hiç acele etmesin.

Mücadele Birliği Platformu her yıl, geleneksel olarak, başta İstanbul'da olmak üzere bir çok ilde valiliklerden aldığı izinlerle, DENİZLERİ 6 Mayıs'ta düzenlediği mitinglerde anmaktadır. Bu izinli mitinglerde doğal olarak Deniz Gezmizlerin posterleri taşınır. Ve onlarla ilgili sloganlar atılır, marşlar söylenir. İşte mahkeme, son derece yaratıcı bir zekayla bu izinli mitinglerde taşınan DENİZ GEZMİŞ posterlerini yasadışı

örgüt propagandası sayıp hapisle cezalandırmış beni. Aynı mitinglerde atılan "YAŞASIN DEVRİM YAŞASIN SOSYALİZM" sloganını da yine aynı şekilde örgüt propagandası kabul edip hapis cezasına gerekçe olarak göstermiştir.

... 50 yılı bulan cezaları, şaşkınlığımız arasında hükme bağladılar. Hatta bu şaşkınlık mimiklerimize yansınca gerekçeli kararda şu şekilde kayda geçirilmişler;

"... Ara kararları dinledikçe güldüğü, kendi kendine cık cık şekilde tepki gösterdiği, uyarılara rağmen kendi kendine konuşmaya devam ettiği şeklinde davranışları nedeni ile TCK'nın 62.maddesi uygulanmıştır."

Mahkeme heyeti tecavüzcülerden görmeye alışık oldukları "saygı"yı benden göremeyince paranoyakça alınganlıklar göstermiş.

İşte TC'nin mahkemelere yansıyan ruh hali bu! Gezi ve 6-8 Ekim ayaklanmalarından sonra Kürdistan'daki silahlı ayaklanmayla kendini bir ölüm kalım savaşı içinde bulan devlet, bürokrasinin her kademesinde can korkusu yaşayan ruh hastalarına özgü, paranoyak şizofreni davranışlar gösteriyor. Halkların devrimci darbeleri altında tüm dengesini yitiren devlet kendisini hiç bir yasa ve kuralla sınırlanmadan her alanda hayatta kalma savaşı veriyor.

Uzun adam ve onun kısa gölgesinin doğrudan talimatıyla kendi güdük yasalarını bile çiğneyerek bu devlet Türkiye'de ve Kürdistan'da sayısız katliama imza atıyor. Durum bu iken bizim halkı ve kendimizi bu güdük yasalarla sınırlamaya çalışmamız bu katliamlara ve cinayetlere ortak olmamız anlamına gelir. Türkiye ve Kürdistan'da halklar defalarca ayaklanarak TC'nin siyasal sınırlarını çoktan aştı. Bu anlamda TC umutsuz bir savaşı içinde. Zafer halklarımızın olacak. TC'nin ömrü bize 50 yıl yatırmaya yetmeyecek.

Mücadele Birliği Gazetesi
Yazı İşleri Müdürü
Sami Tunca

“KUZEY SURİYE VE SURİYE’NİN GENELİ İÇİN EN İYİ SİSTEM FEDERAL SİSTEMDİR”

Enver Müslim, Kobani kantonu başkanı. Tüm dünya onu Kobani direnişinin en zorlu ve kritik anlarında yoldaşlarıyla beraber görevinin başında direngen duruşuyla tanıdı. Ellerinde silahlarıyla yönetim binasını terkmeden sürdürdüler görevlerini. Aradan uzun zaman geçti. Kobani'nin ve yaşamın yeniden inşasına giriştiler. Derken Suriye'de ateşkes ve Cenevre-3 süreci başladı. PYD yine sürece dışlandı. Tam da o dönemde Kuzey Suriye Federasyonu tartışmaları ve ilanı gündeme düştü. 31 Mart günü yaptığımız söyleşide Enver Müslim'e tüm bu süreci sorduk.

Demokratik Suriye Kuzey Rojava Federasyonuna gelinen aşamada genel değerlendirmenizi alabilir miyiz?

19 Temmuz 2012'de Rojava bölgesi Kobani'den başlayarak Baas rejiminden kurtarılmaya başlandı. Fakat ondan önce onlarca yıl Suriye'de yaşayan halklar her zaman inkar ve imhaya karşı çıkmışlardı. Yalnızca Arap şovenizmi öne çıkmıştı. Bu da bölgenin bütün halklarına; Türklere Kürtlere, Ermenilere, Araplara etki etmekteydi. 19 Temmuz Devrimi'nden sonra bazı adımlar atılmaya başlandı, yeni kurumlar kuruldu halka hizmet amaçlı, bazı siyasi partiler çalışmalarını ilerletti, bazı sivil toplum kuruluşları ilerlemeler gösterdi.

İlk kez yönetim halkın içinden çıkıyordu, dışarıdan değil. Halk savunmasını oluşturdu, günlük işler ilerlemeye başladı, fakat maalesef bölge halkının özellikle de Kürtlerin kendi kendini yönetmesini istemeyen kimseler, bunun karşısında ağır bir tutum sergilediler ve savaşı başlattılar. Bu da uzun bir zaman sürdü ama yine de başarılı olmadılar. Kürtler ve bölge halkları başarılı olacakları kanısına vardığında artık yeni bir adım atma ihtiyacı doğmuştu. O da demokratik özerlik adımıydı ki bu sistemde her bölge kendi dili ve renkleriyle kendi kendini yönetebilecekti. 27 Ocak 2014'de özerklik Rojava'nın her üç kantonunda ilan edildi.

Kobani'de de kanton ilan edildi. Her ne kadar onbinlerce göçmen Hama, Humus, Rakka ve Halep'ten gelse de. Buna rağmen kanton yönetimi Kobani içinde görevini yerine getirdi, kuşatmaya rağmen. Suriye muhalefetinden sayılan radikal gruplar Kobani'nin içme suyunu bile kesmişlerdi. Suyu, elektriği, temel ihtiyaçları, ilaçları hepsini engellemişlerdi. Buna rağmen biz önemli adımlar atmaya başladık. Bölge halkı Kobani içerisinde daha huzurlu ve barış içinde yaşayabildi. Gelecekteki Suriye'nin bu şekilde olması gerektiği umudu daha da büyüdü. Çünkü Kobani'de sadece Kürtler yoktu. Dışarıdan da halklar geldiler. Yaklaşık 75.000 göçmen Hama, humus ve Halep'ten geldi. Zaten Kobani'de önceden de Kürtler, Araplar, Ermeniler vardı ve daha güçlü bir kardeşlik ortaya çıktı. Bundan sonra DAİŞ, El-Nusra, Ehraru Şam gibi radikal ve terörist gruplar ne yazık ki bir taraf olarak Kobani'ye karşı saldırılarını güçlendirdiler. DAİŞ Musul ve Rakka'ya girdikten sonra güçleri ve sayıları daha da arttı ve tekrardan daha güçlü bir şekilde Kobani'ye yöneldiler.

Bu savaş halen devam etmekte. Yaklaşık altı ay boyunca Kobani'de büyük bir savaş gerçekleşti. Kobani denildiği gibi insanlık onurunun temsiliyeti oldu. Kobani'de Türkmen, Arap ve Avrupa ve Amerika gibi yerlerden gelen kardeşlerimiz şehit düştü. Yüzlerce gencimiz şehit düştü. Bu da bizim rengi tek olan bir terörizme karşı aynı safta yer aldığımızın göstergesidir. Şu anda koalisyon güçleri yurtsever, demokrat ve solcu kesimlerle yapılan işbirliğinin verdiği mesaj şu ki biz aynı mevzide inkarcı terörizme karşı savaşıyoruz. Fakat bu başarıdan sonra artık Suriye'de de çözümün gerekliliği ortaya çıktı ve bu çözümün gerçekleşmesi de askeri yöntemlerde olamaz. Onlarca yıl sürse de. Zaten en azından 2010'dan beri Mübarek, Kaddafi, Yemen, Tunus süreçleri askeri yollarla başarıya ulaşamadı. Bu da gösteriyor ki Suriye'de de askeri yöntemler başarılı olamaz. Bir alışveriş olmalı fakat bunun tek tarafı olması da doğru olmaz. Bütün taraflar katılmalı ve savaşı durdurma kararı almalılar. Masaya oturmalılar.

Bu bizim her üç kanton olarak Rojava, Kuzey Suriye ve gelecekteki Suriye için projemizdir. Bu tartışmayı çok yürüttük ve sonunda bir karara ulaştık. Ve Suriye'nin kuzeyindeki bütün taraflara bir çağrıda bulunduk: Federal sisteme sahip çıkalm ve bu en doğru sistemdir.

O süreçte diğer bazı bölgeler de kurtarıldığı için Şeddadiye, Eyn İsa, gelecekte Minbiç gibi bunların tamamı Kuzey Suriye'yi tamamlayacak. Rojava'da özerk bir sistem kurulmuş ve olumlu yönleri çok fazladır. Bazı eksikliklerinin olmasına rağmen. Yaklaşık dört yıllık süreçte mesela insanlar daha rahat yaşayabileceklerdi, insanları daha iyi savunabileceklerdi. Ekonomik şartlar düzeltilebilecekti. Bunlar önemli şeyler çünkü Suriye'de bir savaş var ve savaşın olduğu yerde etkişi Rojava üzerinde de olacaktır. Bunun için de yeni kurtarılan bölgelerin yönetim ihtiyacı var ve bu yönetim de oranın halkından olmalı. Böylece hem özerkliğin bir tecrübesi oldu hem de daha geniş bir sistemin oluşmasını sağladı. Ve bu sistemi de biz zaten federalizm olarak görüyoruz, diğer birçok ülkede olduğu gibi. Belki renkleri insiyatifleri birebir aynı olmayabilir ama genel itibarıyla iyi bir sistemdir. Çünkü bir halk kendini temsil edebiliyor, ikincisi halk kendi kendini yönetebiliyor, bu bizim için önemli bir nokta. Ve bu sistemin ileride bütün Suriye'de, Güney Suriye'de, Batı Suriye'de, beraber yaşayabilmemiz için oluşturulmalıdır. Federalizm daha kapsamlıdır, kanton sistemi her üç bölgede var fakat federalizm daha geniş bölge-

ler için ve bütün Suriye için de olabilir. Yani ileride bir barış olacaksa ya da masada bir alışveriş olacaksa en iyi sistem federalizmdir. Şu anda bizim bölge-mizde kantonlar var fakat ileride bunlar gerekemeyebilir çünkü her bölge kendi kendini federal sistem içerisinde yönetecek. Bu da kısa bir süreçte zaten gerçekleşemez, uzun yıllar alacaktır.

Halklar ve yönetim açısından kanton ve federasyon arasındaki farklılıklar nelerdir? Yani kanton, yönetim ve halklar için yeterli olmadığı için mi federasyon ilan edildi yoksa başka gelişmelerden kaynaklı bir durumun sonucu mu?

Bizim için önemli olan toplumdur. Belki bazı eksiklikler olabilir ama diğer taraflarla da bu eksikliklerin giderilmesi için ortak kararlar alınacaktır. Alınacak kararların bütün Suriye halklarının ve insanlığın hizmetinde olması gerekir.

Karar Suriye halkınıdır. Hangi sistem kurulacaksa kurulsun kararını Suriye halkı vermelidir. Bu projeyi Araplar, Asuriler, Ermeniler, Kürtler ve diğer bütün taraflar kabul ediyor. Yani eğer bugün rejim ben kabul etmiyorum diyorsa 1400 sene önceki bir savaşa tekrar başlıyor demektir. Rejim ve muhalefet birbirinden farklı değiller. Yalnızca iktidar için mücadele veriyorlar. Eğer rejim Suriye'nin ilerlemesini istiyorsa savaşı durdurur. Şimdiye kadar denilen şu ki; Suriye'de sadece Araplar var. Yaklaşık bir iki sene önceye kadar deniliyordu ki Suriye'nin genel temsilcisi Baas partisidir. Eğer rejim iyi bir sistem istiyorsa öncelikle savaşı durdurur ve halkın istediği şekilde bir karar alır. Aynı şekilde muhalefetin de dediği Suriye'de sadece Araplar var. Muhalefetin zihniyeti rejiminkinden farklı değil. Onlar da savaş istiyor. Şimdi bile Şeyh Maksut'ta masum çocuklar muhalefet silahlarının tehlikesi altındalar. Kendileri de Ankaralar'da oturuyorlar ve biz fe-

Karar Suriye halkınıdır. Hangi sistem kurulacaksa kurulsun kararını Suriye halkı vermelidir. Bu projeyi Araplar, Asuriler, Ermeniler, Kürtler ve diğer bütün taraflar kabul ediyor. Yani eğer bugün rejim ben kabul etmiyorum diyorsa 1400 sene önceki bir savaşa tekrar başlıyor demektir. Rejim ve muhalefet birbirinden farklı değiller. Yalnızca iktidar için mücadele veriyorlar

deralizmi kabul etmiyoruz diyorlar çünkü onlar için halkın sorunları önemli değildir. Sadece nasıl iktidar olacaklar, nasıl istihbarat elde edecekler, insanlara nasıl işkence edecekler, bunu ve inkarı düşünüyorlar. Bundan dolayı da bizim aldığımız karar, biz halkı temsil edeceğiz. İçinde olduğumuz toplantıların hepsinde de bütün taraflar vardı ve hepsi de buna olumlu bakıyor. Amerika ve Avrupa ülkeleri bizim öngördüğümüz federal sisteme çekinceyle yaklaşiyor olabilirler. Çünkü Suriye'de hem rejim hem de muhalefet biz kabul etmeyiz diyorlar. Onlar da bu gözle bakıyor. Fakat şuna inanıyorum ki DAİŞ'e karşı koalisyonla aramızda nasıl bir alışveriş ol-duysa ileride bu sistem oturmaya başladığı zaman Amerika ve Avrupa devletleri de bizim yanımızda duracaklar. Biz elleri kanlı olan güçlerle de yan yana gelmeyeceğiz. Suriye ve Ortadoğu'da gerçekleştireceğimiz bütün kararlar insani, demokratik, eşitlikçi kararlar olacak ve bütün kamuoyunun yanımızda duracağından umutluyuz.

Peki uluslararası güçler, rejim ve yerel devletlerin federalizmi tanımamaları Rojava'daki gelişmeleri nasıl etkiler?

Türkiye devleti komşumuzdur ve yüzlerce yıl biz ve Türkler beraber ya-

Biz Türkler, Araplar, Ermeniler, Hristiyanlar yüzlerce yıl beraber yaşadık ve birbirimize destek olmalıyız. Fakat ne yazık ki onların bu korkusu Kürt fobisinden kaynaklanıyor. Hatta bize karşı DAİŞ'e destek bile oluyorlar. Kobani düştü düşecek gibi açıklamalarla moralimizi bozmaya çalıştılar. Türkiye toprakları DAİŞ tarafından bize karşı kullanıldı. Diğer bir çok girişimler gibi.

düşünceler nelerdir

Bize göre gelecekte kurulacak sistemde bütün taraflar yer almalıdır. Mücadelemiz haklı bir mücadeledir, çünkü yüzlerce yıl bize zulmedilmiş ve biz de bu zulümden kurtulmak istiyoruz. Bizim düşüncemizde Suriye'nin içersinde ya da Ortadoğu'da bir devlet kurma fikri yok fakat demokratik bir sistem kurmak için mücadelemize devam edeceğiz. Bazı taraflar bunu hemen kabul etmeyebilir fakat biz mücadelemizden vazgeçmeyeceğiz çünkü biz doğal haklarımızı istiyoruz. İster Suriye ister Türkiye ister Irak ister İran

şıyoruz. Fakat Türk hükümeti özerkliğe her zaman düşmanca yaklaşıyor. Bundan dolayı AKP hükümetinin yetkililerinden farklı açıklamalar geliyor. Bu da Ortadoğu halklarına hizmet etmez çünkü biz Türkler, Araplar, Ermeniler, Hristiyanlar yüzlerce yıl beraber yaşadık ve birbirimize destek olmalıyız. Fakat ne yazık ki onların bu korkusu Kürt fobisinden kaynaklanıyor. Hatta bize karşı DAİŞ'e destek bile oluyorlar. Kobani düştü düşecek gibi açıklamalarla moralimizi bozmaya çalıştılar. Türkiye toprakları DAİŞ tarafından bize karşı kullanıldı. Diğer bir çok girişimler gibi. Tüm bu yapılanlar kimseye hizmet etmiyor ve Türk halkı da iyi bilmeli ki biz kardeşiz ve demokrasi için mücadelemiz devam edecek. AKP hükümeti de düşmanca tavırlarından vazgeçmelidir, DAİŞ'e destek olmamalıdır. Şu anda Cerablus'da DAİŞ var, DAİŞ'i Cerablus'tan çıkarmamız için diyor ki Fırat bizim kırmızı çizgimizdir. Böylece DAİŞ'a arka çıkmaktadır. Fakat DAİŞ bütün dünya için bir tehlike olduğundan aksine DAİŞ'e karşı bize ve tecrübemize destek vermelidir.

Rojava'da Kürt halkının tam özgürlüğü, bağımsız bir devlet konusunda imkan ve koşullar üzerinde tartışmalar oluyor mu? Bu konudaki

olsun tüm Ortadoğu'da bütün halklar haklarını almalıdır. Bunun örnekleri de Avrupa'nın bir çok yerinde İsveç, İsveç gibi yerlerde var. Bir çok halk beraber yaşayabiliyor. Ortadoğu'da da çok halk var ve bunun için kardeşlik duygusunun güçlendirilmesi gerekir. Fakat herkesin doğal haklarını alması gerekir. Bu ister federal ister konfederal ya da başka bir demokratik sistemde olur. Bizim mücadelemiz bunun içindir.

Son olarak Rojava Devrimi üzerinden Türkiye, K.Kürdistan bölge halklarıyla ilgili ne söylemek istersiniz?

Kuzey Kürdistan'da bir devrim yaşanıyor. Bir insanlık devrimi. Türkiye halkı şunu iyi bilmeli ki biz geçmişte de beraber yaşadık gelecekte de beraber yaşayabiliriz. Daha önce dediğimiz gibi AKP hükümetinin yöntemleri çözüm değildir. Onlarca şehri yok etseler bile Kürtler'i bitiremezler. Bundan dolayı da müzakere geliştirilmelidir. Halkların hakları, demokratik haklar öne çıkarılmalıdır. Biz en iyi sistem olarak federal sistemi görüyoruz. Fakat yine de bunun kararını verecek olan Kuzey Kürdistan halkı ve Türkiye halklarıdır. Biz şunu görüyoruz ki Kuzey Suriye ve Suriye'nin geneli için en iyi sistem federal sistemdir.